ROZSUDEK SOUDU (prvního rozšířeného senátu)

15. března 2005 *

Ve věci T-29/02,

Global Electronic Finance Management (GEF) SA, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupená M. E. Stormem a A. Gobienem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené R. Lyalem a C. Giolitem, jako zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

jejímž předmětem je jednak žaloba na základě rozhodčí doložky ve smyslu článku 238 ES, směřující k tomu, aby bylo Komisi uloženo zaplatit částku 40 693 eur a vystavit dobropis na částku 273 516 eur, a jednak vzájemná žaloba Komise

* Jednací jazyk: angličtina.

směřující k tomu, aby bylo žalobkyni uloženo zaplatit Komisi částku 273 516 eur, zvýšenou o úroky z prodlení ve výši 7 % p.a. od 1. září 2001,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ(první rozšířený senát),

ve složení B. Vesterdorf, předseda, M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro a F. Dehousse, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 30. března 2004,

vydává tento

Rozsudek

Sporná smlouva

1 Dne 21. srpna 1997 uzavřelo Evropské společenství, zastoupené Komisí, se společností Global Electronic Finance Management SA, žalobkyní (dále jen „GEF"), zastoupenou p. Goldfingerem, jejím generálním a výkonným ředitelem,

smlouvu nazvanou „Esprit Network of Excellence Working Group – 26069 – Financial Issues Working Group Support (FIWG)" (dále jen „smlouva").

2 Smlouva náleží do rámce rozhodnutí Rady 94/802/ES ze dne 23. listopadu 1994, kterým se přijímá specifický program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace v oblasti informačních technologií (1994–1998) (Úř. věst. L 334, s. 24).

3 Příloha III rozhodnutí 94/802 stanoví, že program bude uskutečňován formou nepřímých akcí, v rámci nichž Komise poskytne finanční pomoc na činnosti výzkumu a technologického rozvoje (VTR), včetně demonstrací prováděných třetími osobami nebo instituty Společného výzkumného střediska (SVS) ve spolupráci se třetími osobami.

4 Rozhodnutí Rady 94/763/ES ze dne 21. listopadu 1994 o pravidlech pro účast podniků, výzkumných center a univerzit na výzkumných činnostech, činnostech technologického rozvoje a demonstracích Evropského společenství (Úř. věst. L 306, s. 8) ve svém článku 6 stanoví, že vybrané návrhy akcí VTR budou předmětem smluv uzavřených mezi Společenstvím a účastníky dotyčné činnosti, které upřesní zejména ustanovení o správním, finančním a technickém dozoru akce.

5 Na základě smlouvy měla GEF, poradenská společnost specializovaná na elektronické finančnictví, poskytovat pomoc a provádět různé úkoly a činnosti Financial Issues Working Group (pracovní skupina pro finanční otázky, dále jen „FIWG"). Projekt, jímž byla pověřena, byl podle čl. 1 odst. 1 smlouvy vymezen v příloze I smlouvy nazvané „Technical Annex" (dále jen „technická příloha"). Podle

technické přílohy byla FIWG složena ze zástupců různých odvětví a jejím cílem bylo podporovat rozvoj a použití novátorských platebních systémů a transakčních mechanismů k zajištění úspěšného růstu elektronického obchodu a elektronických finančních transakcí uvnitř Evropské unie.

6 Podle čl. 2 odst. 1 smlouvy byla doba trvání projektu stanovena na 24 měsíců ode dne 4. července 1997, data začátku projektu. Finanční ustanovení smlouvy jsou uvedena v článcích 3 až 5 smlouvy a v článcích 12 až 17 její přílohy II nazvané „General Conditions" (dále jen „všeobecné podmínky").

7 Ve své verzi přiložené k žalobě obsahuje technická příloha v bodě 7 (s. 14 a 15) pět tabulek, z nichž čtyři jsou nazvány „Table 1. Human Resources Requirements per Task (in man/days)", „Table 2. Cost estimates per Task (in ECU)", „Table 3. Unit Costs Assumptions (in ECU)", „Table 4. Total cost estimates per Task (in ECU)" a pátá se týká rozdělení nákladů podle kategorie zdrojů. Tyto tabulky obsahují různé odhady nákladů a požadavky na zdroje nezbytné k uskutečnění projektu.

8 Ve své verzi uvedené v příloze 3 k odpovědím GEF na otázky Soudu obsahuje technická příloha v bodě 3.7 čtyři tabulky nazvané „Table 1. Human Resources Requirements per Task (in man/days)", „Table 2. Cost estimates per Task (in ECU)", „Table 4. Total cost estimates per Task (in ECU)" a „Table 5. Cost estimates per resource category (in ECU)". Tyto dvě technické přílohy se liší v tom, že druhá příloha obsahuje nové stránky (s. 1, 3 až 16 a 25), má odlišné číslování kapitol a v bodě 3.7 je vložena tabulka 5, vypuštěna tabulka 3 a v tabulkách 2 a 4 jsou odlišná čísla.

9 Článek 3 odst. 2 smlouvy stanoví, že příspěvek Komise bude 100 % nahraditelných nákladů na projekt, až do výše 440 000 ECU. Tato částka představuje podle čl. 3 odst. 1 smlouvy celkové odhadované náklady na tento projekt.

10 Podle článku 4 smlouvy:

„Komise zaplatí svůj příspěvek na projekt v ECU podle následujících pravidel:

— zálohu 165 000 ECU (sto šedesát pět tisíc ECU) do dvou měsíců po podpisu poslední ze smluvních stran;

— dílčí splátky, které budou provedeny vždy do dvou měsíců po schválení jednotlivých pravidelných zpráv o postupu prací a příslušných výkazů výdajů. Součet zálohy a dílčích splátek nepřesáhne 396 000 ECU z maximálního příspěvku Komise na projekt;

— zbylou část svého celkového dlužného příspěvku [částku 44 000 ECU (čtyřicet čtyři tisíc ECU)] do dvou měsíců po schválení poslední zprávy, dokumentu nebo jiného plnění v rámci projektu uvedeného v [technické] příloze a výkazu výdajů za poslední období uvedeného v čl. 5 odst. 2."

11 Článek 5 smlouvy stanoví, že tři podepsané výkazy výdajů musí být smluvním partnerem předloženy každých šest měsíců od data začátku projektu a že výkaz výdajů za poslední období musí být předložen nejpozději tři měsíce po schválení poslední zprávy, dokumentu nebo jiného plnění v rámci projektu, přičemž po uvedeném schválení nemůže být žádný výdaj proplacen.

12 Článek 6 druhý pododstavec smlouvy stanoví, že pravidelné zprávy o postupu musí být předkládány každých šest měsíců od data začátku projektu.

13 Článek 9 všeobecných podmínek upravuje zejména pravidla pro předkládání pravidelných zpráv o postupu a závěrečné zprávy smluvním partnerem.

14 Na základě čl. 12 odst. 1 všeobecných podmínek „[n]ahraditelné náklady jsou skutečné náklady vymezené v článku 13 [těchto podmínek], jež jsou pro projekt nezbytné, jež mohou být prokázány a jež vznikly během období uvedeného v čl. 2 odst. 1 smlouvy [...]".

15 Podle čl. 12 odst. 2 všeobecných podmínek „[o]dhadované náklady na práci podle kategorií jsou stanoveny orientačně. Členové mohou převést odhadovaný rozpočet z jedné kategorie do druhé, pokud nebude účel projektu podstatně změněn".

16 Článek 13 všeobecných podmínek obsahuje zvláštní ustanovení ohledně nákladů týkajících se položek „zaměstnanci" (čl. 13 odst. 1), „náklady na síť" (čl. 13 odst. 2),

„ostatní náklady" (čl. 13 odst. 3), „zvláštní významné náklady" (čl. 13 odst. 4) a „všeobecné náklady" (čl. 13 odst. 5).

17 Podle čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce všeobecných podmínek:

„Všechny uplatňované odpracované hodiny zaměstnanců musí být zaznamenány a ověřeny. Tento požadavek bude splněn přinejmenším prostřednictvím zaznamenávání pracovní doby, ověřeným alespoň jednou za měsíc vedoucím projektu nebo řádně pověřeným vedoucím pracovníkem smluvního podniku."

18 Článek 13 odst. 3 všeobecných podmínek stanoví mimo jiné:

„Následující další náklady, jež nese smluvní partner, mohou být uplatněny, souvisejí-li s uskutečněním projektu:

— náklady na externí technické služby a zařízení (za podmínky, že k nim Komise dala předem souhlas);

— [...]

— publikace, včetně informačních letáků, určené k šíření informací o práci vykonané v rámci projektu."

19 Na základě čl. 13 odst. 4 všeobecných podmínek „[z]vláštní významné náklady, jež nese smluvní partner, mohou být uplatněny za podmínky, že k nim Komise dala předem písemný souhlas (má se za to, že tento souhlas byl udělen, jestliže je výdajová položka uvedena v [technické] příloze smlouvy nebo jestliže Komise nevznese žádné námitky do dvou měsíců od obdržení písemné žádosti)".

20 Článek 13 odst. 5 všeobecných podmínek stanoví:

„Na všeobecné náklady vztahující se k práci vykonané v rámci projektu, včetně nákladů na neprofesionální administrativní zaměstnance a sekretariát, telefon, topení, osvětlení, elektřinu, poštovní služby, elektronickou poštu, papír atd., může být uplatněn příspěvek ve výši maximálně 20 % nahraditelných výdajů na zaměstnance specifikovaných v článku 13.1 [...]. Všeobecné náklady, jež lze uplatnit přímo na základě článků 13.1 až 13.4 [...], jakož i náklady, nahrazené třetími osobami, nemohou být uplatněny jako všeobecné náklady."

21 Článek 15 odst. 1 všeobecných podmínek upřesňuje:

„Smluvní partner povede pravidelně a v souladu s obvyklými účetními zvyklostmi členského státu, v němž má sídlo, řádné účetnictví a odpovídající dokumentaci k doložení a odůvodnění zaznamenaných nákladů a hodin. Tyto dokumenty budou k dispozici při auditech."

22 Článek 16 odst. 2 a 3 všeobecných podmínek zní následovně:

„16.2 S výhradou článku 17 této přílohy [Audit] budou veškeré platby považovány za zálohy až do schválení dalších plnění v rámci projektu nebo, při jejich neexistenci, až do schválení závěrečné zprávy.

16.3 Pokud celkový finanční příspěvek dlužný na základě projektu, včetně výsledku jakéhokoliv auditu, bude nižší než platby provedené na základě projektu, smluvní partneři vrátí rozdíl v ECU neprodleně Komisi."

23 Článek 17 odst. 1 všeobecných podmínek stanoví, že „Komise nebo osoby jí pověřené mohou provést audit během dvou let po datu poslední dlužné platby Komisí nebo po ukončení smlouvy [...]".

24 Konečně, podle svého článku 10 se smlouva řídí belgickým právem a spory, které se jí týkají, náležejí na základě čl. 7 jejích všeobecných podmínek do výlučné pravomoci Soudu prvního stupně Evropských společenství a, v případě opravného prostředku, Soudního dvora Evropských společenství.

Skutkový základ sporu

25 Dne 12. září 1997 Komise zaplatila GEF na základě článku 4 zálohu 165 000 ECU.

26 GEF následně předložila Komisi čtyři pravidelné zprávy o postupu a čtyři výkazy výdajů odpovídající čtyřem obdobím mezi 4. červencem 1997, datem začátku projektu, a 3. červencem 1999, datem ukončení projektu.

27 Před předložením čtvrtého výkazu výdajů, týkajícího se čtvrtého období smlouvy od 4. ledna 1999 do 3. července 1999 (dále jen „čtvrté období"), provedla Komise ve dnech 18. a 21. června 1999 finanční audit tří předchozích období mezi 4. červencem 1997 a 3. lednem 1999.

A – *První výkaz výdajů za období od 4. července 1997 do 3. ledna 1998*

28 Dne 3. března 1998 GEF zaslala Komisi svůj první výkaz výdajů za období smlouvy od 4. července 1997 do 3. ledna 1998 (dále jen „první období") v celkové výši 111 193 ECU, z nichž 25 249 ECU odpovídalo všeobecným nákladům GEF.

29 Dopisem ze dne 19. března 1998, nazvaným „Payment request submission for period 4-Jul-97 to 3-Jan-98" (dále jen „dopis o schválení výdajů za první období"), Komise rozhodla provést částečnou úhradu výdajů uplatněných GEF do výše 101 432 ECU, přičemž v souladu s čl. 13 odst. 5 všeobecných podmínek odmítla uhradit část všeobecných nákladů přesahující 20 % nahraditelných výdajů na zaměstnance. Následně z titulu této položky Komise zaplatila GEF částku 15 488 ECU místo požadovaných 25 249 ECU.

30 V tomto dopise Komise uvedla, že „[u]platněné (nebo námi upravené) výdaje byly ověřeny a shledány v souladu s pravidelnou zprávou o postupu a se smlouvou (viz příloha II část D), s výhradou ověření, úpravy po novém výpočtu nebo auditu a schválení mzdových tarifů".

B – *Druhý výkaz výdajů za období od 4. ledna 1998 do 3. července 1998*

31 Dne 6. října 1998 GEF předložila svůj druhý výkaz výdajů za období smlouvy mezi 4. lednem 1998 a 3. červencem 1998 (dále jen „druhé období"). Výše výdajů uplatněných GEF za toto období dosáhla 107 017 ECU, z nichž 3 818 ECU odpovídalo položce „ostatní náklady".

32 Dopisem ze dne 14. prosince 1998, nazvaným „Payment request submission for period 4-Jan-98 to 3-Jul-98" (dále jen „dopis o schválení výdajů za druhé období"), Komise rozhodla provést částečnou úhradu výdajů uplatněných GEF do výše 103 228 ECU, přičemž odmítla uhradit částku 3 818 ECU odpovídající položce „ostatní náklady" z důvodu, že tyto výdaje již byly zahrnuty do „všeobecných nákladů". Tento dopis obsahoval stejnou pasáž,jako dopis zmíněný v bodě 30 výše.

C – *Třetí výkaz výdajů za období od 4. července 1998 do 3. ledna 1999*

33 Dne 3. července 1999 GEF předložila Komisi svůj třetí výkaz výdajů za období od 4. července 1998 do 3. ledna 1999 (dále jen „třetí období") ve výši 104 098 eur – výše

výdajů je převedena na eura na základě nařízení Rady (ES) č. 1103/97 ze dne 17. června 1997 o některých ustanoveních týkajících se zavedení eura (Úř. věst. L 162, s. 1; Zvl. vyd. 10/01, s. 81), jež stanoví, že ode dne 1. ledna 1999 se ECU nahrazuje eurem v poměru jedno euro k jednomu ECU.

34 Dopisem ze dne 27. července 1999 nazvaným „Payment request submission for period 4-Jul-98 to 3-Jan-99" (dále jen „dopis o schválení výdajů za třetí období") Komise schválila výdaje uplatněné GEF do výše 96 214 eur, přičemž odmítla uhradit částku 7 884 eur, odpovídající celkové výši položky „ostatní náklady", z důvodu, že tyto výdaje již byly zahrnuty do „všeobecných nákladů".

35 V témže dopise se Komise, aby dodržela strop 396 000 eur stanovený v článku 4 smlouvy – GEF obdržela zálohu 165 000 eur + 101 432 eur za první období + 103 228 eur za druhé období = 369 660 eur –, rozhodla provést částečnou platbu ve výši nižší než výše výdajů, jež schválila, tedy 26 340 eur místo 96 214 eur (396 000 eur – 369 660 eur = 26 340 eur). Kromě toho tento dopis obsahoval stejnou pasáž, jako je pasáž uvedená v bodě 30 výše.

D – *Finanční audit*

36 Ve dnech 18. a 21. června 1999 Komise provedla finanční audit vztahující se na první tři období smlouvy.

37 Dopisem ze dne 9. července 1999 Komise požádala GEF, aby jí poskytla doplňující informace ohledně odměny vedoucího projektu p. Goldfingera. Dopisem ze dne 30. července 1999 GEF zaslala Komisi dokumenty a vysvětlení týkající se odměny p. Goldfingera, jakož i určitých hledisek daňových a sociálního zabezpečení.

38 Dopisem ze dne 12. října 1999 Komise zaslala GEF závěrečnou zprávu o technickém hodnocení projektu datovanou dne 21. září 1999.

39 Dopisem ze dne 21. prosince 1999 Komise zaslala GEF návrh zprávy týkající se finančního auditu. V tomto návrhu zprávy došla Komise k závěru, že GEF požadovala celkem částku 228 713 eur, což představuje 245 % celkové výše schválených výdajů, jež činila 93 334 eur.

40 Faxem ze dne 31. ledna 2000 GEF informovala Komisi o svém nesouhlasu, pokud jde o návrh auditorské zprávy, uvedla své výhrady a přiložila analýzu provedenou p. Pirennem, svým daňovým poradcem a účetním znalcem (dále jen „dopis p. Pirenneho z 31. ledna 2000").

41 Dopisem ze dne 20. března 2000 Komise odmítla výhrady GEF a navrhla zvláštní technické hodnocení (dále jen „druhé technické hodnocení") za účelem stanovení přesného počtu hodin, které lze rozumně uplatňovat na každý z úkolů prováděných v souladu s technickou přílohou. Toto druhé technické hodnocení se konalo dne

24. května 2000. Opis zprávy o tomto hodnocení byl GEF předán dne 27. října 2000 v odpověď na její žádost ze dne 18. října 2000.

42 Dopisem ze dne 18. července 2000 Komise zaslala GEF závěrečnou auditorskou zprávu datovanou dne 28. června 2000. V této zprávě Komise došla k závěru, že za období mezi 4. červencem 1997 a 4. lednem 1999, jehož se týkal audit, GEF požadovala částku 253 823 eur, což odpovídá 372 % celkové výše schválených výdajů, jež činila 68 224 eur.

43 Závěr uvedený auditory v závěrečné auditorské zprávě ze dne 28. června 2000 byl založen zejména na následujících zjištěních:

„[GEF] nezaznamenává pracovní dobu zaměstnanců. Tato praxe je v rozporu s článkem 13.1.2 [všeobecných podmínek] smlouvy.

Pan Goldfinger připustil, že GEF ve skutečnosti nemá žádnou evidenci docházky. Při auditu p. Goldfinger učinil odhad hodin práce na základě agendy kanceláře a pracovních smluv. Zjistili jsme, že tato agenda kanceláře neobsahuje žádný záznam odpracovaných hodin. V důsledku toho jsme nemohli schválit hodiny uplatňované na projekt ES. Kromě toho evidence docházky připravená p. Goldfingerem je nesprávná z následujících důvodů: projekt začal dne 4. 7 1997, a nikoliv 1. 7. 1997, a 202 hodin, uplatňovaných na informačního specialistu v červenci 1997 a říjnu 1997, bylo nesprávných vzhledem k tomu, že tato osoba začala pracovat pro GEF až dne 3. listopadu 1997.

Analýza vztahu obratu a nákladů na zaměstnance ve finančních rozvahách ukazuje ve srovnání s tím, co bylo uplatněno ve výkazech výdajů následující (částky jsou uvedeny v BEF):

	1996–97	1997–98
Plat p. Goldfingera	2 791 211	4 119 153
Platy zaměstnanců	2 711 775	4 599 788
Celkové výdaje na zaměstnance ve finančních rozvahách	5 502 986	8 718 941
Výdaje na zaměstnance uplatněné v rámci projektu EHS (první dvě období)	0	6 428 877
Výdaje na zaměstnance u jiných projektů než projektu ES	*5 502 986*	*2 290 064*
Obrat ve finančních rozvahách	13 208 003	15 556 779
Po odečtení: projekt ES (podle účtů zákazníka)	6 656 100	9 397 877
Obrat u jiných projektů než projektu ES	*6 551 903*	*6 158 902*

Je zřejmé, že během zdaňovacího období 1996/97 bylo dosaženo obratu 6,5 milionů [belgických franků] (BEF) při nákladech na zaměstnance 5,5 milionů BEF (koeficient 1,19). Během zdaňovacího období 1997/98 bylo dosaženo prakticky stejného obratu (6,2 milionů BEF) při nákladech na zaměstnance 2,3 milionů BEF (koeficient 2,69). To ukazuje, že náklady na zaměstnance fakturované Komisi jsou značně nadhodnoceny.

Počet pracovních dní stanovený na projekt v odstavci 3.7 technické přílohy je 447, respektive 3 576 hodin. To znamená průměr 894 hodin za pololetí. Zjistili jsme, že

celkový počet hodin vykazovaných za první dvě pololetí je 2 827, respektive 2 878 hodin, což je více než 300 % toho, co bylo stanoveno.

Při neexistenci evidence docházky jsme nemohli posoudit, jaké množství hodin lze uplatnit na projekt ES. V návrhu auditorské zprávy byl schválený počet hodin založen na stanoveném počtu hodin, vzhledem k tomu, že závěrečná zpráva o technickém hodnocení dne 21. září 1999 ohledně počtu hodin neposkytla další údaje [...]

Bylo tedy rozhodnuto, a dohodnuto s GEF, že je třeba provést nové technické hodnocení za účelem stanovení přesného počtu hodin, které lze rozumně uplatňovat na každý z úkolů prováděných v souladu s technickou přílohou smlouvy.

K druhému technickému hodnocení došlo dne 24. května 2000. Jeho výsledkem bylo, že na celou dobu trvání smlouvy, tj. na období mezi 4. 7. 1997 a 4. 7. 1999, lze schválit 303 pracovních dní, respektive 2 420 hodin.

Na základě výsledku tohoto druhého technického hodnocení jsme vypočítali výdaje na zaměstnance, jež lze schválit za období, které je předmětem auditu, tj. od 4. 7. 1997 do 4. 1. 1999. Tyto výpočty jsou založeny na celkovém počtu odpracovaných hodin za celou dobu trvání smlouvy schváleném prostřednictvím druhého technického hodnocení (2 420 hodin) a vyděleném čtyřmi za účelem získaní počtu hodin práce za pololetí (605 hodin).

Ačkoliv uznáváme, že rozdělení celkového uznaného počtu pracovních dní na pololetí nemusí odpovídat práci skutečně vykonané v průběhu každého pololetí, domníváme se, že tato metoda je odůvodněná. Audit mimoto odhalil, že hodinové výdaje na zaměstnance se v jednotlivých pololetích citelně neliší.

[...]"

44 Dopisem ze dne 14. listopadu 2000 GEF předala Komisi opis evidence docházky vyhotovené p. Goldfingerem, jakož i dokumenty směřující k prokázání toho, že GEF, v rozporu se zjištěními auditorů v závěrečné auditorské zprávě, vedla u svých zaměstnanců evidenci docházky.

45 Dopisem ze dne 22. listopadu 2000 Komise potvrdila přijetí těchto dokumentů a informovala GEF o předání spisu týkajícího se auditu pí. De Graef, jíž má být zasílána veškerá budoucí korespondence.

46 Dopisem č. 502667 ze dne 14. prosince 2000 týkajícím se třetího období Komise oznámila GEF verzi schválených výdajů za první tři období smlouvy pozměněnou ve světle závěrečné auditorské zprávy, jakož i upravený výkaz výdajů zohledňující uvedenou změnu, z nichž vyplynulo, že Komise zaplatila GEF za tato období navíc 208 602 eur.

47 Dopisem ze dne 21. prosince 2000, zaslaným pí. De Graef, požádala GEF o setkání za účelem zahájení jednání s Komisí ohledně zejména obsahu zprávy o druhém technickém hodnocení a závěrečné auditorské zprávy.

E – *Čtvrtý výkaz výdajů za období od 4. ledna 1999 do 3. července 1999*

48 Dne 2. prosince 1999 GEF předložila Komisi svůj čtvrtý výkaz výdajů za čtvrté období ve výši 148 148,01 eur.

49 Dopisem ze dne 3. července 2000 Komise požádala GEF o doplňující informace k položkám „náklady na síť" a „ostatní náklady" a uvedla připomínky týkající se výdajů, jež nemohou být podle smlouvy uhrazeny.

50 Dopisem ze dne 31. července 2000 GEF Komisi předložila, s ohledem na připomínky již učiněné ze strany Komise, upravenou verzi svého čtvrtého výkazu výdajů ve výši 135 819,48 eur, jakož i příslušnou dokumentaci k položkám „náklady na síť" a „ostatní náklady".

51 Dopisem č. 502668 ze dne 14. prosince 2000, nazvaným „Payment request submission for period 4-Jan-99 to 3-Jul-99" (dále jen „dopis o schválení výdajů za čtvrté období"), Komise schválila výdaje uplatněné GEF do výše 30 212 eur. Náklady GEF zamítnuté Komisí se týkaly části položky „zaměstnanci", a to 83 805 eur, části položky „náklady na síť", a to 3 404 eur, části položky „ostatní náklady", a to 1 608 eur, a části položky „všeobecné výdaje", a to 16 790 eur. Komise uvedla, že k zamítnutí části položek „zaměstnanci" a „všeobecné výdaje" došlo z toho důvodu, že podle výsledků auditu omezila odpracované hodiny na 605 hodin a použila pracovní tarify vyplývající z auditu. Pokud se jedná o položky „náklady na síť" a „ostatní náklady", Komise uplatňuje, že k částečnému zamítnutí některých nákladů došlo z toho důvodu, že nebyly doloženy fakturou. Komise doplnila, že v tomto

stadiu nemůže být nařízena žádná platba vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohodnutého stropu. Kromě toho tento dopis obsahoval stejnou pasáž, jako je pasáž uvedená v bodě 30 tohoto rozsudku.

52 Tímtéž dopisem č. 502668 ze dne 14. prosince 2000 Komise sdělila GEF rovněž konsolidovaný výkaz výdajů za celé období pokryté smlouvou (od 4. července 1997 do 3. července 1999).

F – *Žádost Komise o vrácení: oznámení o dluhu z 11. července 2001*

53 Dopisem ze dne 24. ledna 2001 Komise zaslala GEF konečný konsolidovaný výkaz výdajů za celou dobu trvání smlouvy, totožný s tím, jenž byl připojen k jejímu výše uvedenému dopisu č. 502668 ze dne 14. prosince 2000. Z tohoto dokumentu vyplývá, že podle Komise byla GEF zaplacena navíc částka 273 516 eur, odpovídající celkové výši výdajů zaplacených Komisí GEF po odečtení výše výdajů schválených Komisí (tedy 396 000 – 122 484).

54 Dopisem ze dne 2. února 2001 Komise informovala poradce GEF jednak o zahájení šetření Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) týkajícího se FIWG a jednak o skutečnosti, že s ní bude dohodnuto setkání za účelem přezkoumání a projednání otázek vyplývajících ze závěrečných auditorských zpráv, vypracovaných generálním ředitelstvím (GŘ) pro informační společnost, jakož i bodů vznesených v jejím dopise ze dne 21. prosince 2000, uvedeném v bodě 47 výše, v rozsahu, v němž budou relevantní pro šetření Komise.

55 V odpověď na dva výše uvedené dopisy Komise ze dne 24. ledna a 2. února 2001 GEF informovala Komisi dvěma dopisy ze dne 21. února 2001 zaslanými p. Lefebvremu z GŘ pro informační společnost a p. Brünerovi z OLAF o svém nesouhlasu s konečným konsolidovaným výkazem výdajů, jelikož je založen na výsledcích auditorských zpráv již dříve zpochybněných. GEF rovněž zopakovala svou žádost ze dne 21. prosince 2000 o setkání se zástupci Komise.

56 Dopisem ze dne 12. března 2001 Komise sdělila GEF, že se držela výsledků auditorské zprávy, takže jakákoliv další stížnost má být adresována přímo auditorské službě.

57 Dopisem ze dne 19. března 2001 GEF potvrdila pí. De Graef, že má informovat auditorskou službu o tom, že probíhá jednání, pokud jde o dotčenou smlouvu.

58 Dne 11. července 2001 Komise zaslala GEF oznámení o dluhu, kterým vyžadovala vrácení částky 273 516 eur.

59 Dopisem ze dne 25. července 2001 adresovaným p. Lefebvremu GEF toto oznámení Komise o dluhu formálně zpochybnila z toho důvodu, že s Komisí nebyla nalezena konečná shoda, pokud jde o závěrečnou auditorskou zprávu k projektu. Mimoto požádala Komisi o přerušení řízení o vrácení až do konání jednání s jejími oprávněnými zástupci.

60 Dopisem ze dne 26. července 2001 zaslaným pí. De Graef poradceGEF potvrdil stanovisko, jenž zaujal jeho klient, a připomněl jeho zjevný nesouhlas s auditorskými zprávami v jeho dřívější korespondenci (zejména v dopisech zaslaných Komisi dne

14. listopadu a 21. listopadu 2000), jakož i skutečnost, že v rozporu s tím, co Komise tvrdila ve svém dopise z 2. února 2001, GEF neobdržela žádnou výzvu k účasti na jednání o určitých jí vznesených bodech.

61 Dopisem ze dne 9. srpna 2001 poradce GEF informoval Komisi, že vzhledem k tomu, že nedodržela svůj formální slib uspořádat setkání za účelem nalezení vzájemně uspokojivého řešení ohledně účtů za projekt, jeho klient podá na základě rozhodčí doložky stanovené ve smlouvě žalobu k Soudu.

Řízení

62 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 13. února 2002 GEF podala tuto žalobu.

63 Ve své žalobní odpovědi došlé kanceláři Soudního dvora dne 13. května 2002 Komise podala vzájemnou žalobu.

64 V rámci organizačních procesních opatření upravených v čl. 64 odst. 3 písm. a) a d) jednacího řádu Soudu a na základě zprávy soudce zpravodaje, se Soud (první senát) při svém zasedání senátu konaném dne 11. listopadu 2003 rozhodl položit účastníkům řízení některé písemné otázky a požádat je o předložení některých dokumentů. Účastníci řízení odpověděli na otázky a předložili požadované dokumenty ve stanovených lhůtách.

65 V souladu s čl. 14 odst. 1 a 3 a čl. 51 odst. 1 jednacího řádu se první senát rozhodl navrhnout Soudu zasedajícímu v plénu postoupení projednávané věci senátu složenému z pěti soudců.

66 Dopisem ze dne 4. prosince 2003 byli účastníci řízení v souladu s čl. 51 odst. 1 jednacího řádu vyzváni k předložení svých připomínek k uvedenému postoupení do 9. prosince 2003.

67 Dopisy ze dne 8. a 9. prosince 2003 Komise a GEF sdělily Soudu, že nemají k postoupení projednávané věci prvnímu rozšířenému senátu připomínky.

68 Rozhodnutím Soudu zasedajícího v plénu ze dne 10. prosince 2003 byla na návrh prvního senátu projednávaná věc postoupena prvnímu rozšířenému senátu.

69 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty při jednání konaném dne 30. března 2004.

Návrhy účastníků řízení

70 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— uložil Komisi zaplatit jí částku 40 693 eur;

— určil, že žaloba Komise směřující k vrácení částky 273 516 eur je neopodstatněná a následně uložil Komisi vystavit dobropis na částku 273 516 eur;

— zamítl vzájemnou žalobu Komise jako neopodstatněnou;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

71 Komise navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni zaplatit jí částku 273 516 eur, zvýšenou o úroky z prodlení ve výši 7 % p. a. od 1. září 2001;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K pravomoci Soudu

72 Je třeba připomenout, že na základě článku 113 jednacího řádu může Soud kdykoli bez návrhu rozhodnout o nepřípustnosti z důvodu nedostatku podmínek řízení. Vzhledem k tomu, že pravomoc Soudu je podmínkou řízení, může ji Soud zkoumat bez návrhu (rozsudek Soudu ze dne 17. června 1998, Svenska Journalistförbundet v. Rada, T-174/95, Recueil, s. II-2289, body 79 a 80).

73 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že pravomoc Soudu projednat žalobu na základě rozhodčí doložky ke dni podání projednávané žaloby na základě článku 238 ES a ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Rady 88/591/ESUO, EHS, Euratom ze dne 24. října 1988 o zřízení Soudu prvního stupně Evropských společenství (Úř. věst. L 319, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 181), ve znění rozhodnutí Rady 93/350/ESUO, EHS, Euratom ze dne 8. června 1993 (Úř. věst. L 144, s. 21; Zvl. vyd. 01/01, s. 244), znamená nezbytně i pravomoc projednat vzájemnou žalobu podanou orgánem Společenství v rámci téže žaloby, která je odvozena od smluvního vztahu nebo skutečnosti, na nichž je založena hlavní žaloba,nebo má přímý vztah k povinnostem, jež z nich vyplývají (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 18. prosince 1986, Komise v. Zoubek, 426/85, Recueil, s. 4057, bod 11, a ze dne 10. dubna 2003, Parlament v. SERS a Ville de Strasbourg, C-167/99, Recueil, s. I-3269, body 95 až 104; usnesení Soudního dvora ze dne 21. listopadu 2003, Komise v. Lior a další, C-280/03, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 8 a 9, a rozsudek Soudu ze dne 16. května 2001, Toditec v. Komise, T-68/99, Recueil, s. II-1443).

74 Z toho vyplývá, že Soud má pravomoc rozhodnout o vzájemné žalobě Komise.

K věci samé

A – K návrhu žalobkyně směřujícímu jednak k zaplacení částky 40 693 eur, a jednak k vystavení dobropisu na částku 273 516 eur

75 GEF uplatňuje, že podle smlouvy má nárok na úhradu částky 436 693 eur odpovídající součtu částek schválených Komisí v rámci prvních tří výkazů výdajů GEF, a sice 101 432 eur za první, 103 228 eur za druhý a 96 214 eur za třetí, jakož i částky 135 819 eur uplatněné v jejím čtvrtém výkaze výdajů. Upřesňuje, že jelikož jí Komise již zaplatila 396 000 eur, její návrh na zaplacení je omezen na 40 693 eur (436 693 – 396 000 eur).

76 Na podporu svého návrhu GEF vznáší v podstatě čtyři žalobní důvody, vycházející zaprvé z porušení smlouvy Komisí, zadruhé z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zatřetí z porušení zásady dodržování práv obhajoby a začtvrté z porušení zásady plnění smluvních povinností v dobré víře a zásady řádné správy. V tomto ohledu je namístě konstatovat, že tento poslední žalobní důvod v rozsahu, v němž se týká údajného porušení plnění smlouvy v dobré víře a zásady řádné správy ze strany Komise, musí být přezkoumán na druhém místě.

1. *K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení smlouvy*

a) Argumenty účastníků řízení

77 GEF v první řadě tvrdí, že její návrh na zaplacení částky 40 693 eur, dosud jí dlužné z titulu výdajů vynaložených v rámci smlouvy, je založen jednak na porušení povinností, jež pro Komisi vyplývají ze smlouvy a z čl. 1134 prvního pododstavce belgického občanského zákoníku, podle nějž „[d]ohody uzavřené v souladu s právními předpisy nahrazují vůči těm, již je uzavřeli, zákon". Komise totiž tím, že svévolně a jednostranně změnila svůj postoj, pokud jde o schválení výdajů předložených a prokázaných GEF, nesplnila své smluvní povinnosti. GEF přitom splnila smlouvu správně, což potvrzuje závěrečná zpráva o technickém hodnocení, jež jasně uvádí, že zdroje na projekt byly řádně použity a dává práci vykonané GEF „zelenou" (konečné schválení výsledků).

78 Kromě toho GEF ve svém návrhu tvrdí, že Komisi se nepodařilo prokázat, podle čl. 1235 prvního pododstavce belgického občanského zákoníku, že částka 273 516 eur, jejíž vrácení požadovala v návaznosti na změnu svého postoje, byla zaplacena „omylem". Podle GEF nebyla žádná platba provedena omylem. Ve své replice GEF toto stanovisko založené na špatném překladu výše uvedeného čl. 1235 prvního pododstavce upravuje. Podle tohoto článku totiž „předpokladem jakékoliv platby je dluh: co bylo zaplaceno, aniž bylo dlužno, musí být vráceno". Komisi se nepodařilo prokázat, že požadovaná částka byla zaplacena „aniž byla dlužna". GEF má za to, že platba dlužná byla a že v případě pochybností bylo věcí Komise prokázat, že ji provedla omylem, k čemuž v tomto případě nedošlo.

79 Dále v rozporu s postojem Komise a jak již GEF uplatnila v dopise p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000, smlouva není smlouvou o dotaci a neobsahuje žádnou zmínku o jakékoliv formě dotace v rámci evropského programu pomoci. Komise to ostatně uznala ve svém dopise ze dne 20. března 2000, v němž vyjádřila svůj souhlas s nahrazením slov „Subsidies for EC 26 069" a „Turnover minus subventions", použitých na straně 3 návrhu auditorské zprávy, termíny „Of which EC contract 26 069" a „Turnover minus EC contribution".

80 Konečně, pokud se jedná konkrétně o odůvodnění výdajů předložených Komisi, GEF uvádí připomínky k výdajům na „zaměstnance", včetně odměny p. Goldfingera, jakož i některým výdajům týkajícím se položek „cestovní a pobytové náklady" a „ostatní náklady".

81 Co se týče výdajů na zaměstnance, GEF úvodem upozorňuje, že se jedná o hlavní sporný bod mezi smluvními stranami, jenž vyšel najevo na základězávěrečné auditorské zprávy, podle níž bylo uplatněno navíc 9 859 odpracovaných hodin.

82 V tomto ohledu GEF uplatňuje zaprvé, že Komise i ona sama podcenila nárůst objemu práce vyvolaný rychlostí změn, ke kterým došlo v oblasti elektronických finančních transakcí a finančních transakcí prostřednictvím internetu, změn, jež vyžadovaly neustálé přizpůsobování rozsahu úkolů a jež nebyly předvídatelné v době podpisu smlouvy.

83 GEF tak na základě této skutečnosti v souladu s podrobnými pokyny poskytnutými Komisí po podpisu smlouvy, oprávněně uplatnila vyšší počet odpracovaných hodin

a podstatně upravila hodinové tarify ve srovnání s původními odhady. Tyto nové tarify, jež byly základem výkazů výdajů vyhotovených za první tři období smlouvy, byly Komisi oznámeny v březnu 1998 prostřednictvím jí schváleného finančního dotazníku.

84 Podle GEF tedy Komise, která pozorně sledovala dokončené práce, stanovené k provedení úkolů v rámci projektu a jež byla v každém výkaze výdajů informována podrobným přehledem o čase, který zaměstnanci GEF projektu věnovali, věděla o skutečnosti, že počínaje prvním výkazem výdajů předloženým v březnu 1998 bude původně odhadovaný počet odpracovaných hodin překročen a že počínaje druhým výkazem výdajů předloženým v říjnu 1998, byl tento počet hodin skutečně překročen. Mimoto po celou dobu trvání projektu Komise nikdy neměla negativní připomínky k času, jenž mu byl věnován, a tarifům použitým GEF k výpočtu nákladů na zaměstnance. Naopak všichni dotyční úředníci Komise vyjadřovali pozitivní mínění o postupu projektu a podporovali způsob, jímž jej GEF uskutečňovala. To dokazuje schválení většího počtu odpracovaných hodin věnovaných projektu a tarifů použitých GEF ze strany Komise a objasňuje, proč jí Komise proplatila její výkazy výdajů. Tvrzení obsažené ve zprávě o druhém technickém hodnocení, podle nějž Komise neschválila dodatečný čas věnovaný projektu ze strany GEF, je tedy nesprávné.

85 Krom toho překročení odhadovaného počtu odpracovaných hodin neznamená změnu smlouvy, jelikož, na rozdíl od dohodnutého stropu 440 000 eur, nejde o podstatnou náležitost smlouvy. V tomto smyslu GEF jednak zdůrazňuje, že tvrzení Komise v závěrečné auditorské zprávě, podle nějž je počet pracovních dní stanovený smlouvou na projekt 447, respektive 3 576 hodin, představuje pouze odhad, a ne maximální výši dní a hodin práce.

86 Kromě toho, pokud jde o tvrzení obsažené ve zprávě o druhém technickém hodnocení, podle nějž byl počet odpracovaných hodin věnovaných projektu původně považován za maximum, jež může být překročeno pouze po písemném schválení Komise, GEF uplatňuje, že v době, kdy byla smlouva vyhotovena, nebylo možné objektivním a přesným způsobem vymezit počet hodin práce, jež bude nezbytný ke splnění smlouvy. To vysvětluje skutečnost, že se strany dohodly na stanovení částky 440 000 eur určené k rozdělení mezi různé úkoly a kategorie nákladů jako maxima povolených nákladů bez jakékoliv zmínky o předem určeném počtu odpracovaných hodin jakožto základu této maximální částky. Žádné ustanovení smlouvy nestanoví, že odhadovaná výše odpracovaných hodin nemůže být překročena ani že taková možnost vyžaduje změnu smlouvy, jako by tomu bylo v případě, pokud by GEF požadovala příspěvek převyšující 440 000 eur. Z toho dovozuje, že jediným kritériem uhrazení výdajů na zaměstnance nebyl původní odhad, ale to, aby celkové výdaje byly přijatelné a nepřekročily částku 440 000 eur.

87 Zadruhé, pokud jde o uplatňování odpracovaných hodin věnovaných projektu a vynaložených nákladů, GEF má za to, že Komise v návrhu auditorské zprávy a v návrhu závěrečné auditorské zprávy neprávem shledala, že počet odpracovaných hodin byl nadhodnocen z důvodu neexistence záznamů pracovní doby a evidence docházky.

88 GEF v první řadě tvrdí, že vyplnila veškeré požadované formuláře a dodržela veškeré použitelné právní předpisy, obzvláště veškeré požadavky sociálního sekretariátu Securex, ustanovení belgického zákona o sociálním zabezpečení, jakož i účetní zásady na základě čl. 15 odst. 1 všeobecných podmínek, tedy ustanovení, které bylo podle návrhu auditorské zprávy plně dodrženo.

89 GEF totiž vyplnila a zaslala Komisi finanční dotazník týkající se rozpočtovaných nákladů a každý výkaz výdajů zaslaný Komisi obsahoval v příloze podrobné vyúčtování výdajů na zaměstnance, včetně počtu odpracovaných hodin a jednotného tarifu. Na konci období pokrytého smlouvou GEF připravila souhrnný výkaz

výdajůza celé toto období a zaslala Komisi aktualizovaný finanční dotazník. GEF mimoto vedla dokumenty týkající se času věnovaného projektu každým ze svých zaměstnanců. Pro tyto účely používala a dosud používá dokumenty sociálního sekretariátu Securex. Kromě těchto dokumentů GEF vyhotovila rovněž dodatečnou evidenci docházky s odpracovanými hodinami za den pro každou profesní kategorii, jež se podílela na projektu, u níž jí Komise ve svém dopise ze dne 20. března 2000 potvrdila, že nebyl stanoven žádný zvláštní vzor.

90 Kromě toho uvádí, že v červnu 1999 byly již dokumenty týkající se odpracovaných hodin, vyplněné v souladu s pravidly stanovenými sociálním sekretariátem Securex, jakož i dodatečná evidence docházky vyhotovená p. Goldfingerem předloženy auditorům, ale že ti je odmítli převzít, což bylo důvodem k tomu, že je GEF dne 14. listopadu 2000 oznámila Komisi. Rovněž upřesňuje, že tyto dokumenty byly předmětem dopisu p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000. GEF uvádí, že může předložit Soudu důkazy všech uvedených nákladů, včetně opisů veškeré evidence docházky a nákupních faktur.

91 Dále uvádí, že čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec všeobecných podmínek nestanoví, že každý zaměstnanec musí vyhotovovat svou vlastní evidenci docházky. GEF tvrdí, že v projednávaném případě byly dokumenty týkající se zaznamenávání pracovní doby a evidence docházky vyhotovovány vedoucím projektu a že z tohoto důvodu jím byly rovněž ověřovány, jak to vyžaduje smlouva. Komise navíc to, že GEF jednala v souladu se smlouvou, výslovně potvrdila ve svých dopisech o schválení výdajů vztahujících se k výkazům výdajů předloženým GEF, v nichž potvrdila, že tyto „uplatněné (nebo námi upravené) výdaje byly ověřeny a shledány v souladu s pravidelnou zprávou o postupu a se smlouvou (viz příloha II část D) s výhradou ověření úpravy po novém výpočtu nebo auditu a schválení mzdových tarifů". Podle GEF výslovný odkaz na část D všeobecných podmínek, kterou je formulář pro vyplnění výdajů na zaměstnance, ukazuje, že GEF dodržela instrukce Komise, pokud jde o způsob uplatňování výdajů.

92 Konečně v případě, kdy by Soud měl za to, že ustanovení smlouvy, konkrétně čl. 13 odst. 1 a čl. 15 odst. 1 všeobecných podmínek, nejsou dostatečně jasná, bylo by na základě článku 1162 belgického občanského zákoníku, jenž stanoví, že „[v] pochybnostech je dohoda vykládána v neprospěch toho, kdo uložil závazek, a ve prospěch toho, kdo jej přijal", namístě dojít k závěru, že GEF jednala správně a v souladu se smlouvou.

93 Co se týče konkrétně odměny p. Goldfingera, GEF tvrdí, že Komise nevzala v úvahu skutečnost, že tato odměna byla při auditu zpochybněna, třebaže GEF na základě účtů společnosti prokázala, že jde s přihlédnutím k situaci na belgickém trhu o přijatelný výdaj.

94 Zatřetí GEF zpochybňuje postup při druhém technickém hodnocení, jakož i výsledek, ke kterému toto hodnocení došlo.

95 Co se týče postupu v rámci druhého technického hodnocení dne 24. května 2000, GEF se domnívá, že auditoři nedodrželi podmínky přezkoumání stanovené v dopise Komise ze dne 20. března 2000, vzhledem k tomu, že se nedotázali, kolik času GEF každému úkolu věnovala ani nepřistoupili k rozumnému odhadu tohoto času. Vyšli totiž pouze z celkového počtu hodin práce odhadnutého v době podpisu smlouvy podle jednotlivých úkolů a nevynaložili žádnou snahu na ověření platnosti těchto výpočtů u projektového týmu. Tento přístup však není v souladu se smlouvou, podle níž základem pro platbu Komise nejsou původně odhadované náklady, ale skutečně

vynaložené, odůvodněné a přiměřené náklady. Za těchto podmínek se GEF domnívá, že jelikož byla závěrečná auditorská zpráva založena na zprávě o druhém technickém hodnocení, není její obsah správný.

96 Co se týče výsledku druhého technického hodnocení, GEF zdůrazňuje, že není rozumné, aby počet odpracovaných hodin věnovaných projektu uznaný Komisí byl nižší než původní odhad. GEF totiž prokázala, že vydala zdroje uplatněné ve svých výkazech výdajů, a Komise to uznala nejen v závěrečné zprávě o technickém hodnocení, ale rovněž v návrhu auditorské zprávy, tedy zprávách, jež potvrdily správnost účtů GEF. GEF v tomto ohledu uvádí, že v závěrečné zprávě o technickém hodnocení, citované v návrhu auditorské zprávy, Komise potvrdila, že „práce byla dokončena a zdroje byly využity", a došla k závěru o „obecně dobrém využití zdrojů".

97 Začtvrté GEF tvrdí, že Komise neprávem nevzala při vypracovávání závěrečné auditorské zprávy v úvahu připomínky formulované p. Pirennem v jeho dopise ze dne 31. ledna 2000 ohledně návrhu auditorské zprávy.

98 GEF tak jednak uvádí zejména tvrzení obsažené v závěrečné auditorské zprávě opakující tvrzení z návrhu této zprávy, podle nějž 202 hodiny uplatňované na informačního specialistu v červenci a v říjnu 1997 nebyly odůvodněny, protože tato osoba začala pro GEF pracovat až dne 3. listopadu 1997. Pan Pirenne přitom ve svém dopise ze dne 31. ledna 2000 zmínil, že v červenci, říjnu a listopadu 1997 byly činnosti informačního specialisty vykonávány postupně třemi osobami. GEF v tomto ohledu krom toho uvádí, že smlouva neobsahuje žádné ustanovení, jež by bránilo využití několika osob k provedení určitého úkolu, a dodává, že v projednávaném případě byly všechny osoby, jež pracovaly jako informační specialisté, pro výkon těchto činností kvalifikovány.

99 GEF se kromě toho odvolává na analýzu vztahu mezi svým obratem a svými výdaje na zaměstnance, jakož i na zjištění, že výdaje na zaměstnance, jež byly fakturovány, byly značně nadhodnoceny, obsažené v návrhu auditorské zprávy a zopakované v závěrečné auditorské zprávě. V tomto ohledu p. Pirenne ve svém dopise z 31. ledna 2000 jasně uvedl, že auditoři nepředložili správně jím poskytnuté připomínky a čísla, zejména tím, že nevzali v úvahu skutečnost, že projekt pokrývající po sobě jdoucí účetní období předpokládá rozložení výdajů a příjmů na celou dobu trvání projektu. Finanční rok GEF tak běží od 1. října do 30. září, zatímco výdaje byly zaznamenávány podle metody Komise, která stanoví začátek finančního roku na červenec. I kdyby tato informace nebyla jasná v okamžiku, kdy GEF předložila své účty, poskytla následně upřesnění ve svém dopise ze dne 31. ledna 2000 a při vypracovávání závěrečné auditorské zprávy k tomu mělo být přihlédnuto.

100 GEF konečně zkoumá ostatní výdaje zamítnuté auditory, týkající se položek „cestovní a pobytové náklady" a „ostatní náklady". GEF uplatňuje, že zamítnutí výdajů týkajících se těchto dvou položek v návrhu auditorské zprávy v závěrečné auditorské zprávě, jakož i v dopise o schválení výdajů za čtvrté období není správné, neboť veškeré náklady doložila a odůvodnila. Kromě toho Komisi vytýká, že nevzala v úvahu připomínky p. Pirenneho obsažené v jeho dopise ze dne 31. ledna 2000. GEF navrhuje, že v rámci probíhajícího řízení znovu všechny tyto náklady prokáže.

101 Co se týče konkrétně částky 3 145,05 eur zaplacené za studii Datamonitor, GEF uplatňuje, že se jedná o výdaj vynaložený v rámci dokumentace projektu, který auditoři nesprávně kvalifikovali jako prvek technické pomoci. Vynaložení tohoto výdaje tedy nemuselo být předmětem předchozího schválení Komisí na základě čl. 13 odst. 3 všeobecných podmínek. GEF krom toho tvrdí, že studii a příslušnou fakturu dala k dispozici auditorům, kteří však odmítli svůj omyl opravit.

102 Pokud jde o položku „ostatní náklady" a konkrétně o uplatnění výdajů ve výši 1 790,31 eur doložené fakturami a týkající se koupě drobných předmětů v knihkupectvích GEF uplatňuje, že náleží k části nahraditelných nákladů, určené na dokumentaci, a to do výše 11 056 eur a že tato dokumentace byla nezbytná ke splnění úkolů stanovených v rámci projektu.

103 Komise popírá opodstatněnost tohoto žalobního důvodu, uplatňujíc, že neporušila povinnosti, které pro ni vyplývají ze smlouvy.

b) Závěry Soudu

Úvodní poznámky

104 V první řadě je třeba připomenout, že ve smlouvě se GEF zavázala provést projekt vymezený v technické příloze. Tento projekt spočíval v poskytování pomoci FIWG, což znamenalo provedení šesti rozdílných úkolů, přičemž pro každý byl vymezen seznam různých plnění, jež mají být uskutečněna.

105 Je rovněž třeba připomenout, že podle článku 6 rozhodnutí 94/763 smlouva upřesňuje zejména ustanovení o správním, finančním a technickém dozoru projektu.

106 GEF tak byla mimo jiné povinna předložit Komisi v souladu s článkem 6 smlouvy a článkem 9 všeobecných podmínek čtyři pravidelné zprávy o postupu prací, a to každých šest měsíců od data počátku smlouvy. To mělo umožnit Komisi zhodnotit pokrok a spolupráci dosažené v rámci projektu nebo kteréhokoliv úkolu týkajícího se projektu. GEF měla rovněž předložit závěrečnou zprávu ohledně práce, cílů, výsledků a závěrů projektu. Konečně podle článků 4 a 5 smlouvy měla GEF Komisi každých šest měsíců od data počátku smlouvy předložit čtyři výkazy výdajů odpovídající týmž obdobím, která pokrývají čtyři výše uvedené zprávy, aby Komise mohla provést dílčí, k nim příslušné splátky.

107 Krom toho smlouva stanovila podmínky, ze kterých mají být uhrazeny jednotlivé kategorie nákladů vynaložených GEF.

108 S přihlédnutím k těmto skutečnostem, jakož i k odpovědi předložené GEF na otázky položené v této věci Soudem při jednání, je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, jaký vliv na řešení sporu by mohla mít otázka, zda smlouva musí být považována za smlouvu o dotaci. V důsledku toho musí být otázka, v jakém rozsahu účastníci řízení splnili své smluvní povinnosti, zkoumána pouze ve světle ustanovení smlouvy (viz v tomto smyslu rozsudek Toditec v. Komise, bod 73 výše, bod 77).

109 Dále je namístě přezkoumat ustanovení smlouvy týkající se jednotlivých kategorií výdajů, jež mohou být vynaloženy na základě uskutečňování projektu, jakož i podmínek úhrady těchto výdajů.

110 Co se týče kategorií výdajů, jež mohou být vynaloženy na uskutečnění projektu, stanovených v článku 13 všeobecných podmínek, tedy výdajů na zaměstnance, nákladů na síť, ostatních nákladů, zvláštních významných nákladů a všeobecných nákladů, článek 12 všeobecných podmínek ve svém odstavci 1 stanoví, že

nahraditelné náklady jsou skutečné náklady, jež jsou pro projekt nezbytné, jež mohou být prokázány a jež vznikly během doby trvání projektu. Totéž ustanovení stanoví ve svém odstavci 2, že náklady odhadované na práci podle kategorií jsou pouze orientační a že je možný přesun odhadovaného rozpočtu mezi kategoriemi, za podmínky, že nebude podstatně dotčen účel projektu.

111 Článek 13 odst. 1 druhý pododstavec všeobecných podmínek stanoví, že požadavek, podle nějž všechny uplatňované odpracované hodiny zaměstnanců musí být zaznamenány a ověřeny, bude splněn přinejmenším prostřednictvím zaznamenávání pracovní doby ověřeným alespoň jednou za měsíc vedoucím projektu nebo řádně pověřeným vedoucím pracovníkem podniku. Článek 15 odst. 1 všeobecných podmínek mimoto upřesňuje, že smluvní partner musí vést, pravidelně a v souladu s právními předpisy státu, v němž má sídlo, řádné účetnictví a odpovídající dokumentaci k odůvodnění nákladů a zaznamenaných hodin, které musí být dány k dispozici auditorům.

112 Z toho vyplývá, že je věcí GEF prokázat, že náklady uplatněné v jednotlivých výkazech výdajů, jež předložila Komisi, byly skutečně nezbytné a vznikly při provádění projektu během doby jeho trvání. Rovněž z toho vyplývá, že při předložení tohoto důkazu musí GEF splnit požadavky uvedené v čl. 13 odst. 1 a čl. 15 odst. 1 všeobecných podmínek a mít ověřený záznam odpracovaných hodin, jakož i účetnictví v souladu s platnými právními předpisy v Belgii.

113 S přihlédnutím k těmto úvahám nemůže být argumentace opírající se o čl. 1235 první pododstavec belgického občanského zákoníku uplatňovaná GEF na podporu svého návrhu směřujícího k tomu, aby bylo Komisi uloženo vystavit dobropis na částku 273 516 eur, přijata. Tato argumentace totiž přenáší na Komisi důkazní břemeno ohledně toho, že platba částky 273 516 eur GEF, jejíž vrácení bylo požadováno oznámením o dluhu vydaným Komisí dne 11. července 2001, byla provedena, aniž byla dlužna.

114 Tato posledně uvedená žádost Komise o vrácení je nicméně založena na čl. 16 odst. 3 všeobecných podmínek, jež stanoví, že pokud bude celkový dlužný příspěvek na projekt, včetně výsledku vyplývajícího z auditu, nižší než platby provedené na základě projektu, musí smluvní partner vrátit rozdíl neprodleně Komisi. Zjištění, že součet provedených plateb je vyšší než celkový dlužný finanční příspěvek na projekt, spočívá na prokázání výdajů vzniklých při uskutečňování projektu, které je podle smlouvy věcí GEF, a nikoliv Komise.

115 Z toho vyplývá, že návrh směřující k tomu, aby bylo Komisi uloženo vystavit dobropis na částku 273 516 eur, který má zrušit oznámení o dluhu, vydané posledně uvedenou dne 11. července 2001, je spojen s návrhem směřujícím k dosažení úhrady částky 40 693 eur v tom smyslu, že oba dva návrhy jsou založeny na údajném dodržení smluvních povinností ze strany GEF. Kdyby GEF prokázala, že dodržela své smluvní povinnosti, nutně by z toho vyplývalo, že GEF má nárok na zaplacení částky 40 693 eur a že oznámení Komise o dluhu ve výši 273 516 eur již nemá žádný základ.

116 Za těchto podmínek je třeba přezkoumat opodstatněnost návrhu GEF pro každou z kategorií výdajů, jejichž úhradu požaduje a o nichž tvrdí, že je prokázala, tedy výdajů na „zaměstnance", včetně odměny p. Goldfingera, a některých výdajů týkajících se položek „cestovní a pobytové náklady" a „ostatní náklady".

K výdajům na „zaměstnance"

117 Jednotlivé argumenty uváděné GEF ohledně výdajů na zaměstnance vyvolávají v podstatě tři otázky: zaprvé otázku, zda Komise schválila překročení odhadovaného počtu odpacovaných hodin, jakož i úpravu mzdového tarifu použitého pro výpočet nákladů na zaměstnance původně stanovených ve smlouvě, zadruhé otázku, zda

GEF v souladu s ustanoveními smlouvy prokázala odpracované hodiny, o nichž tvrdí, že je věnovala uskutečnění projektu, a zatřetí otázku, zda se auditoři dopustili nepřesností při svých zjištěních týkajících se odpracovaných hodin a výdajů na zaměstnance obsažených ve zprávě o druhém technickém hodnocení a v závěrečné auditorské zprávě.

— Ke schválení zvýšení odpracovaných hodin a úpravy mzdového tarifu, původně stanovených ve smlouvě, Komisí

118 Zaprvé je třeba určit, zda schválení výkazů výdajů předložených GEF Komisí a platba dílčích splátek z tohoto titulu znamená schválení překročení odpracovaných hodin a úpravy mzdových tarifů původně odhadnutých ve smlouvě.

119 V tomto ohledu je namístě konstatovat, že, co se týče příspěvku Komise, smlouva ve svém čl. 3 odst. 1 a 2 stanoví, že příspěvek Komise bude ve výši 100 % nahraditelných nákladů na projekt až do výše 440 000 ECU, tedy částky, která představuje celkové odhadované náklady na projekt.

120 Podle článku 4 smlouvy, která stanoví platební kalendář Komise, bude příspěvek Komise zaplacen nejprve zálohou ve výši 165 000 eur a dále dílčími splátkami provedenými vždy do dvou měsíců po schválení jednotlivých pravidelných zpráv o postupu prací a příslušných výkazů výdajů. Konečně zůstatek celkového dlužného příspěvku bude zaplacen do dvou měsíců po schválení poslední zprávy, dokumentu

nebo jiného plnění v rámci projektu uvedeného v technické příloze a výkazu výdajů za poslední období uvedeného v čl. 5 odst. 2 smlouvy.

121 Článek 16 odst. 2 všeobecných podmínek stanoví, že s výhradou článku 17 týkajícího se auditu, budou veškeré platby považovány za zálohy až do schválení dalších plnění v rámci projektu nebo, při jejich neexistenci, až do schválení závěrečné zprávy. Odstavec 3 téhož článku kromě toho stanoví, že pokud bude celkový splatný příspěvek na projekt, včetně výsledku vyplývajícího z auditu, nižší než provedené platby, musí smluvní partner vrátit rozdíl neprodleně Komisi.

122 Z veškerých těchto ustanovení vyplývá, že veškeré platby provedené Komisí, jako zálohy nebo dílčí splátky, musí být až do splnění určitých výše uvedených podmínek pokládány za prozatímní platby.

123 V souladu s články 16 a 17 všeobecných podmínek jsou totiž veškeré tyto platby prováděny Komisí s výhradou ověření, a nemohou tedy předtím, než k takovému ověření došlo nebo než uplynula lhůta k tomuto účelu stanovená, představovat konečné vypořádání výkazu výdajů. Dopisy o schválení výkazů výdajů, zaslané Komisí GEF dne 19. března 1998, 14. prosince 1998, 27. července 1999 a 14. prosince 2000, ostatně výslovně uvádějí, že „[u]planěné (nebo námi upravené) výdaje byly ověřeny a shledány v souladu s pravidelnou zprávou o postupu a se smlouvou (viz příloha II část D), s výhradou ověření, úpravy po novém výpočtu nebo auditu a schválení mzdových tarifů".

124 V důsledku toho, i kdyby Komise, jak to tvrdí GEF, pozorně a podrobně sledovala postup projektu, vyjadřovala o něm pozitivní mínění a neměla negativní připomínky k uplatněným výdajům a použitým mzdovým tarifům, skutečnost, že Komise vzala po určitých úpravách z důvodu zamítnutí některých výdajů na vědomí výkazy výdajů, které jí GEF předložila, a vyplatila jí z tohoto titulu určité částky, neznamená schválení vyššího počtu odpracovaných hodin nebo změny použitých mzdových tarifů. Audit provedený Komisí totiž směřoval právě ke stanovení uznatelnosti požadovaných nákladů v souladu s ustanoveními smlouvy. Výkazy výdajů tedy mohly být považovány za schválené Komisí až po finančním auditu.

125 Zadruhé je třeba přezkoumat, za jakých podmínek mohlo dojít ke změně odpracovaných hodin původně odhadnutých ve smlouvě, která byla podle GEF nezbytná v důsledku vývoje prostředí, v němž se projekt uskutečňoval.

126 V tomto ohledu je třeba rovnou uvést, že co se týče použitých mzdových tarifů, GEF v odpovědi na otázku Soudu při jednání vysvětlila, že odkaz na tyto tarify v rámci projednávaného sporu vyplývá ze souběžného přizpůsobení počtu hodin a z kombinace těchto dvou prvků v celkové výši nákladů vynaložených na uskutečnění projektu. Nicméně ze spisu vyplývá, že GEF neuplatnila žádnou výtku vůči úpravě použitých uvedených mzdových tarifů ani nezpochybnila výši tarifů přijatých Komisí v rámci auditu.

127 Analýza Soudu se tedy bude týkat pouze počtu odpracovaných hodin věnovaných projektu.

128 K této otázce je namístě konstatovat, že technická příloha ve své verzi uvedené v příloze 3 k odpovědím GEF na otázky Soudu obsahuje ve svém bodě 3.7 tabulku nazvanou „Human Resources Requirements per Task (in man/days)" (dále jen „Tabulka 1"), z níž vyplývá, že počet pracovních dní stanovený smlouvou k provedení šesti úkolů popsaných v technické příloze je 447, což se rovná 3 576 hodinám práce (447 pracovních dní x 8 hodin = 3 576 hodin) a 894 hodinám práce za pololetí (3 576 hodin práce: 4 pololetí = 894 hodin za pololetí).

129 Tabulka nazvaná „Cost estimates per Task (in ECU)" (dále jen „Tabulka 2"), uvedená v témže bodě 3.7, obsahuje odhad nákladů na každý z šesti úkolů podle kategorií nákladů.

130 Tabulka nazvaná „Unit Costs Assumptions (in ECU)" (dále jen „Tabulka 3"), která stanoví denní tarif použitelný na hodiny, jež odpracuje zejména „Project manager" (1 050), „Senior Consultant" (1 050), „Consultant" (650) a „Information Specialist" (300) a která byla převzata doverze technické přílohy připojené k žalobě, již není obsažena v technické příloze uvedené v příloze 3 k odpovědím GEF na otázky položené Soudem. GEF nicméně k příloze k těmto odpovědím připojila tabulku obsahující denní tarify velmi mírně se odlišující od výše uvedených tarifů použitelných na odpracované hodiny.

131 Krom toho tentýž bod 3.7 verze technické přílohy v příloze k odpovědím GEF na otázky Soudu obsahuje tabulku nazvanou „Total cost estimates per Task (in ECU)" (dále jen „Tabulka 4"), která stanoví výši nákladů na každý úkol, jakož i celkové odhadované náklady na projekt, které dosahují 440 000 eur.

132 Z těchto tabulek vyplývá, že maximální částka 440 000 eur uvedená v čl. 3 odst. 1 a 2 smlouvy představuje zaokrouhlený součet odhadů počtů hodin vypočítaných v pracovních dnech, vyžadovaných k provedení každého úkolu (stanovených v Tabulce 1), vynásobených tarifem (stanoveným v Tabulce 3). Všechny tyto údaje jsou základem pro výpočet maximální částky 440 000 eur, a představují tak, stejně jako tato částka, podstatné náležitosti smlouvy.

133 Účelem technického hodnocení takového projektu, jako je dotčený projekt obsažený v technické příloze, je totiž umožnit stranám dohodnout se na odhadu celkového rozpočtu na projekt, který určí rámec, v němž Komise převezme finanční účast. V projednávané věci byl odhad tohoto rozpočtu učiněn na základě výše uvedených údajů, přičemž odhad každého z nich, mezi nimiž představuje objem práce hlavní údaj, byl odsouhlasen oběma stranami. Z tohoto důvodu tyto údaje představují objektivní kritéria pro účely posouzení nezbytnosti výdajů uplatňovaných na správné uskutečnění projektu, jejich souladu se smlouvou, jakož i veškerých jejich možných úprav.

134 Mimoto je třeba zdůraznit, že jediný případ změny odhadovaných nákladů upravený v čl. 12 odst. 2 všeobecných podmínek, jenž nespočívá v jejich zvýšení, ale pouze v určení určitých nákladů na jinou kategorii, než na kterou byly původně určeny, je přípustný, pouze pokud není účel projektu podstatně dotčen.

135 V projednávaném případě vyplývá ze spisu, zejména ze závěrečné auditorské zprávy, že GEF uplatňovala za čtyři období: 2 827, 2 878, 3 005 a 3 569 odpracovaných hodin namísto 894 hodin odhadnutých smlouvou za pololetí.

136 Je namístě domnívat se, že tak značný nárůst odpracovaných hodin nezbytných k uskutečnění projektu odhadnutých na každý úkol a na každou kategorii nákladů může stejně jako změna určení nákladů upravená v čl. 12 odst. 2 všeobecných podmínek ovlivnit rozsah a dopad projektu, jelikož množství práce věnované projektu určuje jeho charakteristické znaky. Přizpůsobení smlouvy vyvolané podstatným nárůstem objemu práce zaměstnanců věnované projektu by vyžadovalo změnu smlouvy na základě jejího článku 8, prostřednictvím písemné dohody uzavřené oprávněnými zástupci obou stran.

137 Tento závěr nemůže být vyvrácen skutečností, jíž se dovolává GEF, že její žádost by neznamenala příspěvek vyšší, než je maximální částka 440 000 eur. Jestliže tato částka 440 000 eur představuje maximální výši, jež nemá být překročena, není tedy ani minimální výší úhrady výdajů vynaložených na projekt, ani jediným kritériem umožňujícím posoudit zohlednění uplatněných výdajů na zaměstnance. Smlouva mimoto podrobuje nahraditelné výdaje určitým přesným podmínkám, včetně podmínek týkajících se důkazů, které mají být předloženy, takže Komise nemohla provést žádnou platbu na základě smlouvy pouze z toho důvodu, že její příspěvek nepřekročil maximální částku 440 000 eur.

138 Konečně z písemností ve spisu nevyplývá, že by GEF navrhla Komisi přistoupit ke změně smlouvy směřující k úpravě doby práce původně odhadované na projekt vyvolané vývojem prostředí, v němž se projekt uskutečňoval.

139 GEF tedy neprokázala nesprávnost tvrzení obsaženého v druhé zprávě o technickém hodnocení, podle nějž auditorům nebyl předložen žádný důkaz o tom, že podstatná změna doby práce původně odhadované na projekt byla schválena Komisí.

— K prokázání odpracovaných hodin věnovaných projektu

140 Co se týče otázky, zda GEF předložila důkaz výdajů na zaměstnance, jenž tvrdí, že vynaložila na realizaci projektu, je třeba připomenout, že, jak je uvedeno v bodech 110 až 112 výše, prokázání nezbytnosti a efektivního využití skutečných výdajů uplatněných na uskutečnění projektu během doby jeho trvání podléhá přesným podmínkám. GEF tak musela vést záznam odpracovaných hodin ověřený alespoň jednou za měsíc vedoucím projektu nebo řádně pověřeným vedoucím pracovníkem. Mimoto musela vést účetnictví, jakož i odpovídající dokumentaci, jež musí být k dispozici pro audity, a to za účelem doložení a odůvodnění uplatněných nákladů a hodin.

141 Je tedy třeba určit, zda dokumenty, které GEF předložila pro účely auditu, splňují podmínky vyžadované smlouvou k tomu, aby byly požadovaným důkazem výdajů na zaměstnance věnovaných na projekt.

142 V tomto ohledu z písemností ve spisu vyplývá, že musí být přezkoumány tři kategorie dokumentů. První kategorie se týká účetnictví a dokumentace, kterou musí GEF vést v souladu s právními předpisy použitelnými v Belgii, jak je uvedena v čl. 15 odst. 1 všeobecných podmínek. Druhá kategorie obsahuje dokumenty uvádějící celkový počet odpracovaných hodin za měsíc u každého ze zaměstnanců vyplněné podle pravidel stanovených sociálním sekretariátem Securex, které slouží jako základ pro výplatu mezd a příspěvků na sociální zabezpečení (dále jen „evidence docházky Securex"). Třetí kategorii je tvořena dodatečnou evidencí docházky vyhotovenou p. Goldfingerem při auditu na základě pracovních smluv a agendy kanceláře, která neobsahovala záznam hodin, evidence, v níž byly uvedeny hodiny odpracované denně pro každou profesní kategorii, která pracovala na projektu (dále jen „dodatečná evidence docházky").

143 Co se týče první kategorie dokumentů, Komise nezpochybňuje, že GEF vyplnila a zaslala Komisi dva finanční dotazníky a čtyři výkazy výdajů obsahující podrobné vyúčtování výdajů na zaměstnance, včetně počtu odpracovaných hodin a jednotného tarifu. Nezpochybňuje ani skutečnost, že GEF vedla účetnictví, jež bylo dáno k dispozici auditorům, v souladu s právními předpisy použitelnými v Belgii. Ostatně z bodu 3 jak návrhu auditorské zprávy, tak závěrečné auditorské zprávy vyplývá v rubrice „Book keeping analysis", že auditoři zjistili, že GEF vyhotovovala každoročně účetní uzávěrku a že náklady použité na předložení výkazů výdajů byly uvedeny v účetnictví GEF. Skutečnost, že auditoři ověřili, že výkazy výdajů byly v tomto bodě v souladu s účty GEF nicméně neznamená, že GEF měla dokumentaci nezbytnou k tomu, aby v souladu se smlouvou doložila a odůvodnila náklady a hodiny uplatněné jako vztahující se k projektu. Je totiž třeba přezkoumat ostatní dvě výše uvedené kategorie dokumentů.

144 Co se týče druhé kategorie, Komise připouští, že GEF vedla evidenci docházky Securex a potvrzuje, že tato evidence byla předložena auditorům při auditu, který se konal ve dnech 18. a 21. června 1999, a poskytnuty Komisi dne 20. listopadu 2000. Nicméně, jak právem uvádí Komise, tuto evidenci docházky lze pokládat za záznam odpracovaných hodin ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce všeobecných podmínek, pouze pokud specifikuje, že hodiny v ní uvedené byly skutečně věnovány projektu. GEF však při jednání připustila, že tato evidence takové informace neobsahuje.

145 Zajisté, jak to uplatňuje GEF a připouští sama Komise ve svém dopise ze dne 20. března 2000, smlouva neukládá žádný zvláštní vzor pro záznam odpracovaných hodin. Nicméně z čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce a z čl. 15 odst. 1 všeobecných podmínek vyplývá, že dokumentace musí být vhodná k doložení a odůvodnění nákladů a hodin, jež byly skutečně vynaloženy na projekt. Vzhledem k tomu, že finanční příspěvek Komise podléhá podmínce, že skutečné a nezbytné náklady vynaložené smluvním partnerem se týkají výhradně projektu, vhodnost dokumentů vyžadovaných výše uvedenými ustanoveními předpokládá, aby GEF ve svém záznamu výdajů jasně stanovila, že uplatněné náklady a hodiny skutečně souvisejí

s uskutečněním projektu. V důsledku toho, jak to právem uvedla Komise, tyto dokumenty musí přesně uvádět počet odpracovaných hodin, totožnost zaměstnance, jeho skutečnou mzdu a vztah mezi výdaji a úkoly, které jsou předmětem finanční účasti Komise.

146 Co se týče třetí kategorie dokumentů, GEF ve svých písemných podáních nezpochybňuje tvrzení Komise, že p. Goldfinger vyhotovil dodatečnou evidenci docházky v průběhu auditu na základě pracovních smluv a agendy kanceláře, která neobsahovala ani jména zaměstnanců, ani záznam hodin věnovaných projektu. Netvrdí ani, že tato evidence uvádí jména osob, jež na projektu pracovaly, a obsahuje podpisy. GEF mimoto připouští, že tato evidence vykazovala odchylky ve srovnání s evidencí docházky Securex, a sice celkový rozdíl kolem 120 hodin (dopis p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000).

147 Je nesporné, že stejně jako evidence docházky Securex, dodatečná evidence docházky by mohla být připuštěna jako důkaz času věnovaného projektu každým ze zaměstnanců GEF pouze tehdy, pokud by mohlo být prokázáno, že splňuje podmínky vyjádřené v bodě 145 výše.

148 Mimoto podle čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce všeobecných podmínek musí být dokumenty prokazující záznam uplatněných odpracovaných hodin ověřeny alespoň jednou za měsíc vedoucím projektu nebo řádně pověřeným vedoucím pracovníkem. Tento požadavek, jenž je podstatný pro splnění povinnosti vést ověřený záznam uplatněných odpracovaných hodin, znamená vyhotovování tohoto záznamu po celou dobu trvání projektu, tedy to, aby odpracované hodiny byly zaznamenávány podle toho, jak jsou úkoly vykonávány, a neslučuje se tedy s vyhotovováním dodatečné evidence docházky *a posteriori*.

149 S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám nelze ani evidenci docházky Securex – z důvodu neexistence výše uvedené specifikace nákladů a hodin – ani dodatečnou evidenci docházky předloženou při auditu ve dnech 18. a 21. června 1999 – na základě stejných důvodů a protože nebyla alespoň jednou za měsíc ověřena vedoucím projektu nebo řádně pověřeným vedoucím pracovníkem – považovat za splňující požadavky na důkaz, stanovené smlouvou.

150 Krom toho argument, který GEF vznesla poprvé při jednání, podle nějž byla dodatečná evidence docházky p. Goldfingerem vyhotovována, aktualizována a archivována na elektronickém nosiči dat, nelze přijmout. Taková okolnost, i kdyby byla prokázána, neumožňuje stanovit, že tato evidence splňuje podmínky vyjádřené v bodě 145 výše vzhledem k tomu, že GEF při jednání připustila, že nikdy nezamýšlela předložit důkaz ohledně data vyhotovení uvedených dokumentů.

151 GEF krom toho v průběhu druhého technického hodnocení nepředložila jiné dokumenty umožňující doložit uplatněné výdaje, takže závěry návrhu auditorské zprávy mohly být zopakovány v závěrečné auditorské zprávě.

152 Za těchto podmínek není namístě zkoumat argumentaci účastníků řízení týkající se tvrzení obsažených v závěrečné auditorské zprávě ohledně evidence docházky vyhotovené p. Goldfingerem v tom smyslu, že je nepřesná, jak pokud jde o datum začátku smlouvy, tak pokud jde o 202 hodin uplatňovaných na informačního specialistu v červenci a říjnu 1997. Vzhledem k tomu, že tuto evidenci nelze považovat za splňující požadavky na důkaz stanovené smlouvou, stává se hodnocení výše uvedených omylů bezpředmětným.

153 V důsledku toho je namístě konstatovat, že GEF nevedla evidenci docházky svých zaměstnanců ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce všeobecných podmínek.

154 Co se týče konkrétně odměny p. Goldfingera, je namístě v první řadě konstatovat, že GEF se omezuje na tvrzení, že Komise nevzala v úvahu stanovisko, které uvedla v dopise p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000, týkajícího se návrhu auditorské zprávy. Pan Pirenne v tomto dopise znovu potvrdil správnost výpočtu odměny p. Goldfingera, jakož i skutečnost, že tato odměna představuje s přihlédnutím k situaci na belgickém trhu přijatelný výdaj, což GEF uvedla již ve svém dřívějším dopise ze dne 30. července 1999.

155 Z návrhu auditorské zprávy ze dne 21. prosince 1999 dále vyplývá, že auditoři provedli nový výpočet uvedené odměny z důvodu, že zahrnovala mimořádné odměny za tři roky, aby zohlednili pouze celkovou výši mimořádných odměn za dva roky.

156 Jelikož tedy GEF nevznáší žádné výhrady vůči opravě relevantního období, neprokázala, že auditoři neprávem snížili částku, kterou obdržel p. Goldfinger z titulu těchto odměn, a to tím, že vzali v úvahu pouze odměny za období dvou let, což je doba trvání projektu.

157 Z výše uvedeného vyplývá, že GEF neprokázala ani výdaje na zaměstnance uplatňované na uskutečnění projektu, ani nesprávnost výpočtu odměny p. Goldfingera při auditu.

— K údajným nepřesnostem, jichž se dopustili auditoři, pokud jde o odpracované hodiny a výdaje na zaměstnance uvedené ve zprávě o druhém technickém hodnocení a v závěrečné auditorské zprávě

158 Je namístě přezkoumat argumenty GEF týkající se otázky, zda se auditoři dopustili nepřesností týkajících se jednak postupu při druhém technickém hodnocení a výsledku ohledně odpracovaných hodin, k němuž tento postup vedl, a jednak jejich zjištění o výdajích na zaměstnance obsažených v závěrečné auditorské zprávě.

159 Co se týče druhého technického hodnocení ze dne 24. května 2000, je namístě zamítnout zaprvé argument GEF vycházející z vad postupu auditorů. Podle GEF auditoři nedodrželi podmínky pro přezkoumání uvedené v dopise Komise ze dne 20. března 2000, jelikož se GEF nedotázali na čas, který věnovala každému úkolu, ani nepřistoupili k rozumnému odhadu času věnovaného projektu. Přijatý přístup, spočívající v rozdělení původně odhadnutého celkového počtu odpracovaných hodin na jednotlivé úkoly, není v souladu se smlouvou, která nestanoví jako základ pro platbu náklady odhadované, ale náklady skutečně vynaložené a odůvodněné.

160 V tomto ohledu je namístě jednak připomenout, že Komise ve svém dopise ze dne 20. března 2000 potvrdila, že úpravy obsažené v návrhu auditorské zprávy byly založeny na odhadovaném celkovém počtu hodin, který hodnotitelé původního návrhu považovali za přiměřený k realizaci úkolů. Z důvodu silného odporu GEF proti těmto úpravám Komise v dopise ze dne 20. března 2000 navrhla, aby se konal další technický audit za účelem stanovení přesného počtu hodin, jež lze rozumně požadovat na každý z úkolů prováděných v souladu s technickou přílohou smlouvy.

161 Kromě toho, příloha I zprávy o druhém technickém hodnocení, která stanoví, že cílem tohoto hodnocení je přezkoumat čas rozumně potřebný k realizaci projektu, upřesňuje, že vzhledem k tomu, že projekt již byl předmětem jednoho technického hodnocení, důraz musí být položen, zaprvé na potvrzení či vyvrácení předchozího hodnocení, zadruhé na hodnocení souladu provedených úkolů s programem prací obsaženým v technické příloze, zatřetí na hodnocení správného provádění úkolů a začtvrté na hodnocení počtu hodin, které mohly být rozumně uplatňovány na každého zaměstnance nebo každou kategorii zaměstnanců.

162 Mimoto ze zprávy o druhém technickém hodnocení, během nějž p. Goldfinger prezentoval realizaci projektu a zodpověděl otázky položené v průběhu obou zasedání tomu věnovaných, vyplývá, že auditoři zaprvé konstatovali, že projekt, jehož technický popis vyžadoval původní rozpočet 22 měsíců práce v přepočtu na jednu osobu, si vyžádal třikrát více prostředků. Podle nich tato změna hodin potřebných k realizaci projektu nebyla ani odůvodněna jakoukoliv dokumentací, ani schválena Komisí. Zadruhé auditoři měli za to, že je obtížné přiřadit plnění v rámci projektu k dostupným dokumentům. Podle této zprávy p. Goldfinger tuto obtíž připustil a potvrdil, že uvedená plnění byla rozdělena mezi více dokumentů a že byla v průběhu času upravována, aby zohlednila velmi rychle se vyvíjející prostředí. Pan Goldfinger mimoto dodal, že některá plnění nebyla poskytnuta z důvodu nezájmu stran.

163 Zatřetí auditoři konstatovali, že na podporu těchto vysvětlení nebyl předložen žádný dokument. Krom toho nenašli žádnou relevantní informaci ohledně úrovně zdrojů věnovaných každé položce prací, neboť jediná poskytnutá informace se týkala celkových výdajů v belgických francích. Když byl p. Goldfinger vyzván k předložení informací k tomuto bodu, neposkytl žádné vysvětlení.

164 GEF tato zjištění nezpochybňuje, ale omezuje se na tvrzení, že nebyla vynaložena žádná snaha na ověření platnosti výpočtů u projektového týmu.

165 Konečně, ze zjištění učiněných v bodech 140 až 153 výše vyplývá, že GEF nevedla záznam odpracovaných hodin v souladu s čl. 13 odst. 1 druhým pododstavcem všeobecných podmínek.

166 S přihlédnutím k veškerým výše uvedeným skutečnostem je namístě v první řadě uvést, že žádné ustanovení smlouvy neukládá Komisi povinnost navrhnout realizaci dodatečného technického auditu. V tomto ohledu ze spisu vyplývá, že GEF v žádném okamžiku ani před Soudem, nezpochybnila svůj souhlas, pokud jde o realizaci uvedeného auditu.

167 Dále je třeba mít za to, že, jak vyplývá ze samotných podmínek, za nichž měli hodnotitelé k tomuto auditu přistoupit, uvedených v bodě 161 výše, podle nichž tento audit spočíval v přezkoumání prvního auditu, pokud jde o čas rozumně potřebný k realizaci projektu, uvedený audit spadal do rámce smluvních povinností odsouhlasených oběma stranami.

168 I když je jistě pravda, že hodnotitelé nemohli při provádění svého úkolu dojít k výsledku odpovídajícímu přáním vyjádřeným GEF, aby byl uznán čas, který údajně věnovala každému z úkolů projektu, přesto GEF v návaznosti na tento výsledek nepožádala Komisi o provedení znaleckého posouzení. GEF také v žádném okamžiku, jak bylo uvedeno v bodě 150 výše, nezamýšlela předložit důkaz ohledně data vyhotovení dodatečné evidence docházky na elektronickém nosiči dat směřující k prokázání uplatňovaných odpracovaných hodin v souladu s požadavky stanovenými všeobecnými podmínkami.

169 Konečně GEF v odpovědi na otázku položenou Soudem při jednání nedokázala vysvětlit, jakým způsobem měli hodnotitelé dojít k rozumnému odhadu odpracovaných hodin věnovaných projektu při neexistenci jakéhokoliv důkazu v tomto smyslu.

170 Auditoři tedy právem usoudili, že pro účely kontroly výdajů uplatňovaných GEF nemohou určit počet hodin, jež mohly být rozumně vynaloženy na projekt, a přijali postup spočívající v založení schváleného počtu odpracovaných hodin na původně odhadovaném počtu hodin. Za těchto podmínek je přijatý přístup spočívající v rozdělení původně odhadovaného celkového počtu odpracovaných hodin na jednotlivé úkoly rozdělení, které je kromě toho totožné s rozdělením v technické příloze, slučitelný se smlouvou.

171 Zadruhé je namístě odmítnout argument dovolávaný GEF, podle nějž vzhledem k tomu, že Komise v závěrečné zprávě o technickém hodnocení ze dne 21. září 1999 tvrdila, že práce byla dokončena a zdroje byly dobře využity, není rozumné, aby počet odpracovaných hodin věnovaných projektu uznaný Komisí v návaznosti na druhé technické hodnocení dne 24. května 2000 byl nižší než původní odhad.

172 V první řadě je třeba uvést, že toto tvrzení musí být čteno společně s ostatními tvrzeními obsaženými v téže zprávě. Hodnotitelé tak potvrdili, že není jasné, že úsilí vynaložené při uskutečňování projektu je v souladu s původními plány. Podle hodnotitelů vedoucí projektu nepřiřadil jasně použité zdroje ke konkrétním úkolům, a tím ztížil jakýkoliv pokus o přiřazení činností obsažených v každém úkolu k odpovídajícím zdrojům. Až v návaznosti na tato tvrzení usoudili, že zdroje byly obecně dobře využity. Mimoto v závěrech a doporučeních ve zprávě dodali, že i když práce byla provedena a zdroje využity, vedoucí projektu nebyl dostatečně informován o formálních postupech při průběžném sledování vykonané práce a použitých zdrojů, což jejich práci ztížilo, jelikož museli několikrát odhadovat dopad a nákladyúkolů, které nebyly řádně zdokumentovány.

173 Tvrzení uváděné GEF se tak, zasazeno do svého kontextu, jeví jako obecné tvrzení, které není podloženo konkrétními skutečnostmi a jehož dosah je omezen zjištěním o nedostatečnosti detailů a záznamů o vykonané práci a použitých zdrojích, připisované vedoucímu projektu.

174 Dále posouzení Komise v závěrečné zprávě o technickém hodnocení, datované 21. září 1999, nepředstavuje v projednávaném případě konečné posouzení oprávněnosti výdajů vzniklých při uskutečňování projektu Komisí. K tomuto posouzení došlo v rámci auditu.

175 Konečné posouzení odpracovaných hodin nezbytných k realizaci projektu a vynaložených na ni konečně závisí na důkazu předloženém GEF ohledně příslušných výdajů. Vzhledem k tomu, že dokumenty předložené GEF však nebylo možné považovat za vhodné k tomu, aby byly důkazem vyžadovaným v tomto ohledu smlouvou, auditoři pro účely posouzení uplatněných odpracovaných hodin a schválení výdajů věnovaných na projekt použili hodnoty původně odhadované smlouvou. Tyto hodnoty nepředstavují minimální odhady, takže hodnoty schválené v návaznosti na kontrolu provedenou Komisí mohou být nižší.

176 V projednávaném případě je nesporné, že auditoři vyhotovili seznam plnění spadajících do rámce každého z úkolů projektu v souladu s technickou přílohou a došli k závěru, že výsledky týkající se druhého a třetího úkolu zmizely nebo byly neúplné.

177 V návaznosti na toto přezkoumání byl počet odpracovaných hodin, původně odhadnutý v technickém popisu ve smlouvě, u těchto dvou úkolů snížen.

178 Za těchto okolností, pokud jde o druhé technické hodnocení, je namístě dojít k závěru, že vzhledem k tomu, že GEF nepředložila žádný důkaz způsobilý prokázat uplatněné odpracované hodiny, auditoři právem svou kontrolu provedli na základě technického popisu ve smlouvě a snížili počet uplatněných hodin v závislosti na neprovedených úkolech.

179 Co se týče závěrečné auditorské zprávy ze dne 28. června 2000, GEF neprávem zpochybňuje zjištění auditorů vycházející z analýzy vztahu mezi obratem a výdaji na zaměstnance obsažené v návrhu auditorské zprávy a zopakované v závěrečné auditorské zprávě, podle níž byly fakturované výdaje na zaměstnance značně nadhodnoceny.

180 Z dopisu Komise ze dne 20. března 2000 totiž vyplývá, že auditoři, ačkoliv měli za to, že v určitých případech bylo rozložení výdajů nezbytné, se omezili na ověření údajů poskytnutých GEF podle jejího účetnictví. Skutečnost, že v průběhu daňového roku 1996/97 bylo dosaženo obratu 6,5 milionů BEF při nákladech na zaměstnance 5,5 milionů BEF a že v průběhu daňového roku 1997/98 bylo dosaženo téměř stejného obratu, a sice 6,2 milionů BEF, při nákladech na zaměstnance 2,3 milionů BEF, ukazuje, že náklady na zaměstnance fakturované Komisi byly nadhodnoceny. I za předpokladu, že, jak to tvrdí GEF, předložení čísel mohlo mít vliv na přesné znázornění dotčených období, GEF to dobře věděla v okamžiku, kdy byly finanční účty vyhotoveny, a mohla je předložit jiným způsobem. Kromě toho v odpovědi na otázku položenou Soudem v této věci GEF při jednání připustila, že byla povinna předložit výše uvedená čísla s přihlédnutím k dovolávané časové proměnné.

181 Z toho vyplývá, že části žalobního důvodu týkající se nákladů na zaměstnance musí být zamítnuty.

K nákladům týkajícím se položek „cestovní a pobytové náklady" a „ostatní náklady"

182 GEF uplatňuje, že doložila a odůvodnila veškeré tyto výdaje. Tak je tomu v případě výdajů týkajících se studie Datamonitor a koupě drobných předmětů v knihkupectvích, jež GEF uvádí jako příklady svého nesouhlasu se zamítnutím Komise. Je tedy namístě přezkoumat u každé z dotčených položek výdajů, zda GEF předložila odpovídající důkaz.

— „Cestovní a pobytové náklady" uplatněné ve druhém výkaze výdajů

183 Z návrhu auditorské zprávy, jakož i ze závěrečné auditorské zprávy, jež ji v tomto bodě věrně opakuje, vyplývá, že GEF ve svém druhém výkaze výdajů uplatnila částku 261 869 BEF (6 450 eur) jako „cestovní a pobytové náklady", jež spadají do položky „náklady na síť".

184 V této částce byl zahrnut výdaj 126 871 BEF (3 145,05 eur) týkající se platby za studii, kterou poskytla Datamonitor.

185 Komise kromě toho překvalifikovala částku 62 750 BEF, uvedenou jako cestovní náklady, a převedla tuto částku z položky „ostatní náklady" do položky „cestovní a pobytové náklady".

186 Částka 64 121 BEF, zamítnutá v rámci druhého výkazu výdajů, odpovídá tedy výsledku operace spočívající v odečtení výsledku následující operace, tedy 261 869 – 126 871 + 62 750, od částky 261 869, což vede k částce 64 121 jako konečnému výsledku.

187 Pokud se jedná zaprvé o částku odpovídající platbě za studii Datamonitor (126 871 BEF), Komise své zamítnutí odůvodnila tím, že se opřela o skutečnost, že tento výdajnemůže být uhrazen z této položky. Domnívala se totiž, že tento výdaj má být kvalifikován jako služba externí technické pomoci a zařazen pod položku „ostatní náklady", a že tedy měl být v souladu s čl. 13 odst. 3 první odrážkou všeobecných podmínek předem schválen Komisí. Je přitom nesporné, že v projednávaném případě k takovému předchozímu schválení nedošlo.

188 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že faktura odpovídající tomuto výdaji, připojená jako příloha k žalobě, neumožňuje určit, do které položky tento výdaj náleží.

189 Je třeba rovněž konstatovat, že GEF za účelem zpochybnění nezbytnosti předchozího povolení Komise nejprve v odpovědi na písemnou otázku Soudu tvrdila, že studie Datamonitor spadá do rámce úkolu 3 projektu a že výdaj na ni musí být zařazen do položky „dokumentace", na niž stanoví tabulky 2 a 5 technické přílohy celkovou částku 11 056 eur. Poté při jednání tvrdila, že náklady na tuto studii spadají pod čl. 13 odst. 4 všeobecných podmínek, podle níž se má za to, že Komise udělila souhlas, jestliže nevznesla žádnou námitku do dvou měsíců od obdržení písemné žádosti.

190 S ohledem na tato zjištění má Soud za to, že GEF neprokázala, že postoj Komise je nesprávný.

191 Jednak totiž studie Datamonitor, jež byla objednána v únoru 1998 při přípravě semináře o finanční technologii, konaného dne 27. března 1998, nepředstavuje publikaci určenou k šíření informací o práci vykonané v rámci projektu ve smyslu čl. 13 odst. 3 třetí odrážky všeobecných podmínek.

192 Kromě toho, i kdyby, jak GEF poprvé tvrdila při jednání, studie Datamonitor náležela do položky „zvláštní významné náklady", upravené v čl. 13 odst. 4 všeobecných podmínek, a Komise by nevznesla námitky do dvou měsíců od obdržení písemné žádosti, GEF neprokázala, že taková žádost byla Komisi předložena.

193 Za těchto podmínek GEF neprokázala, že výdaj vynaložený na studii Datamonitor nebyl službou externí technické pomoci náležející do položky „ostatní náklady". V důsledku toho Komise právem odmítla zaplacení částky odpovídající uvedenému výdaji.

194 Co se týče zadruhé cestovních nákladů, GEF se v dopise p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000 omezuje na dotaz ohledně opodstatněnosti zamítnutí nákladů na cesty uplatněných v druhém výkaze výdajů, nákladů, které podle GEF byly doloženy a odůvodněny a u nichž smlouva nestanovila proces schvalování, pokud se cesta uskutečnila uvnitř EHS. Komise ve své odpovědi v dopise ze dne 20. března 2000 vysvětluje, že cestovní náklady ve výši 62 750 BEF nebyly zamítnuty, ale převedeny z položky „ostatní náklady" do položky „cestovní a pobytové náklady". V dopise není vůbec zmíněna otázka neexistence důkazu těchto nákladů.

195 Při jednání GEF připustila, že tyto náklady byly převedeny do jiné položky a byly jí zaplaceny. Z toho vyplývá, že tato část žalobního důvodu se stala bezpředmětnou.

— „Ostatní náklady" uplatněné v druhém výkaze výdajů

196 Z návrhu auditorské zprávy, jakož i ze závěrečné auditorské zprávy vyplývá, že GEF uplatnila částku 155 006 BEF (3 818 eur) na základě položky „ostatní náklady".

197 V této častce byl zahrnut výdaj 62 750 BEF týkající se cestovních nákladů převedený Komisí pod položku „cestovní a pobytové náklady" (viz body 194 a 195 výše) a výdaj 92 256 BEF týkající se nákladů na telefon a internet.

198 Pokud se jedná o zamítnutí této posledně uvedené částky, GEF se v dopise p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000 omezuje na tvrzení, že, „co se týče nákladů na telefon a internet, tato věc by mohla být podrobně projednána, jelikož smlouva FIWG stanoví náhradu výdajů spojených s internetem a zejména s provozováním internetové stránky FIWG, ale [dala by přednost tomu] neprojednávat [...] pro nedostatek času". Ve svých odpovědích na otázky položené Soudem se GEF domnívá, že smlouva a pokyny jí umožňují tyto výdaje uplatňovat, zejména proto, že technická příloha v tabulce 2 pod úkolem 5 stanoví částku 5 500 eur na výdaje na internet, přičemž výlučným cílem tohoto úkolu je návrh a správa internetové stránky. Při jednání GEF uplatnila, že tento výdaj nenáleží do položky „všeobecné náklady", protože se týká proměnlivých nákladů, jež mají zvláštní povahu a z tohoto důvodu jsou uvedeny v technické příloze.

199 Komise ve své odpovědi v dopise ze dne 20. března 2000 vysvětlila, že tyto výdaje byly zamítnuty, protože podle čl. 13 odst. 5 všeobecných podmínek byly pokryty položkou „všeobecné náklady".

200 Vzhledem k tomu, že GEF jednak považuje za nesprávné celkové zamítnutí výdajů týkajících se položky „ostatní náklady" obsažené v návrhu auditorské zprávy a zopakované v závěrečné auditorské zprávě, ale kromě toho neuvádí žádný určitý argument směřující k prokázání toho, v čem je postoj Komise, konkrétně zařazení těchto výdajů pod položku „všeobecné náklady", nesprávný, nebo toho, že se, za předpokladu, že by bylo možné v požadované částce odlišit konkrétně náklady na internet, tyto výdaje týkaly výhradně úkolu 5 projektu, je třeba argumenty vznesené GEF v tomto ohledu odmítnout.

— „Ostatní náklady" uplatněné ve třetím výkaze výdajů

201 Z návrhu auditorské zprávy, jakož i ze závěrečné auditorské zprávy vyplývá, že GEF ve svém třetím výkaze výdajů uplatnila částku 318 034 BEF (7 833 eur) na základě položky „ostatní náklady".

202 V této částce byl zahrnut výdaj 72 221 BEF (1 790,31 eur) na nákup drobných předmětů v knihkupectvích a výdaj 245 813 BEF (6 093,54 eur) týkající se nákladů na telefon a internet.

203 Co se týče částky na nákup drobných předmětů v knihkupectvích (72 221 BEF), Komise své zamítnutí odůvodnila odvoláním na to, že tyto předměty nemají žádný zvláštní vztah k projektu.

204 Ve svých písemných podáních se GEF omezila na vyjádření domněnky, že existuje zvláštní část nahraditelných výdajů na „dokumentaci" ve výši 11 056 eur a že tyto nákupy byly nezbytné k provedení úkolů stanovených v rámci projektu. Kromě toho GEF v příloze ke svým odpovědím na otázky Soudu za účelem prokázání vztahu mezi těmito výdaji a projektem předložila doklady o zaplacení dvěma kreditními kartami, pokladní blok, výpisy z účtu ke kreditní kartě, faktury ze dvou knihkupectví, předplatné a dvě strany bibliografických referencí.

205 V tomto ohledu stačí uvést, že tyto dokumenty neobsahují informace umožňující prokázat nezbytný vztah mezi zakoupenou knihou nebo publikací a projektem. Z toho vyplývá, že GEF neprokázala nezbytnost těchto výdajů a jejich vztah k projektu.

206 Pokud se jedná o částku týkající se nákladů na telefon a internet (245 813 BEF), postoje Komise i GEF jsou totožné s těmi, jež byly uvedeny již v bodech 197 až 200 výše týkajících se totožných výdajů. Argumenty vznesené GEF je tedy třeba z důvodů uvedených v bodě 200 výše odmítnout.

— „Cestovní a pobytové náklady" zamítnuté v dopise o schválení výdajůza čtvrté období

207 Co se týče výdajů zamítnutých v dopise o schválení výdajů za čtvrté období, tedy částky 3 404 eur týkající se „cestovních a pobytových nákladů" z položky „náklady na síť" a částky 1 608 eur týkající se položky „ostatní náklady", Komise své zamítnutí odůvodnila s odvoláním na to, že tyto výdaje nejsou doloženy fakturami.

208 K tomuto bodu stačí uvést, že GEF nepředložila žádný důkazní materiál týkající se těchto nákladů, takže neprokázala nesprávnost zamítnutí těchto výdajů Komisí.

209 Tento žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

2. *Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady plnění smluvních povinností v dobré víře a zásady řádné správy*

a) Argumenty účastníků řízení

210 GEF v první řadě tvrdí, že z jednání Komise vyplývá, že tím, že porušila čl. 1134 třetí pododstavec belgického občanského zákoníku, nesplnila svou povinnost plnit smlouvu v dobré víře.

211 GEF tak uvádí, že Komise věděla jednak, že počet hodin odhadovaný k provedení projektu bude překročen a že v určitém okamžiku skutečně překročen byl, a jednak, že základ pro výpočet výdajů na zaměstnance byl mezi původním odhadem a vyhotovením finančního dotazníku změněn, ale nikdy neměla v tomto ohledu negativní připomínku. Komise tedy schválila, že GEF věnuje projektu více hodin, než bylo na počátku odhadováno, za výrazně nižší hodinové tarify. GEF mimoto uvádí, že Komise odmítla při vyhotovení závěrečné auditorské zprávy přihlédnout k jejím připomínkám k návrhu auditorské zprávy. Sdělení zprávy vypracované v návaznosti na druhé technické hodnocení jejímu poradci dne 27. října 2000 jí zabránilo předložit připomínky k této zprávě, která byla základem závěrečné auditorské zprávy

ze dne 28. června 2000. Konečně, Komise odmítla uspořádat setkání slíbené v návaznosti na změnu jejího postoje, pokud jde o výdaje na projekt.

212 GEF má dále za to, že Komise porušila zásadu plnění smluvních povinností v dobré víře a zásadu řádné správy tím, že jí nesdělila změnu svého postoje ve věci schválení výdajů týkajících se projektu v přiměřené lhůtě. Komise totiž informovala GEF o změně svého postoje v prosinci 1999, tj. šest měsíců po dokončení projektu a tři měsíce po závěrečné zprávě o technickém hodnocení. Při předložení prvního výkazu výdajů Komisi v březnu 1998 přitom bylo zjevné, že odhadovaný počet odpracovaných hodin bude překročen a při předložení druhého výkazu výdajů v říjnu 1998 bylo jasné, že počet odpracovaných hodin byl skutečně překročen. GEF z toho dovozuje, že Komise jí nesdělila své námitky v přiměřené lhůtě, přestože měla k dispozici dobře vybavené služby, jež projekt sledovaly od počátku velmi zblízka.

213 GEF se dovolává na podporu této teze dvou rozsudků, jednoho vydaného Hof van beroep te Brussel (Belgie) (odvolací soud v Bruselu) ze dne 18. září 1991 (R.W., 1991–1992, s. 677) a druhého vydaného Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) (odvolací soud v Antverpách) ze dne 5. února 1992 (T.R., 1992, s. 174), z nichž vyplývá, že zásady řádné správy a dobré víry při plnění smluvních povinností znamenají, pokud jde o informační povinnost, dodržování přiměřené lhůty.

214 Komise zpochybňuje opodstatněnost tohoto žalobního důvodu, uplatňujíc, že skutečnost, že v souladu s článkem 17 všeobecných podmínek provedla audit, nelze považovat za změnu jejího původního postoje.

b) Závěry Soudu

215 Zaprvé, jak vyplývá ze bodů 118 až 124 výše, skutečnost, že Komise vzala na vědomí výkazy výdajů předložené GEF, provedla na základě nich určité platby a vyjádřila se pozitivně o uskutečňování projektu, vůbec neznamená, že Komise definitivně schválila uplatněné výdaje.

216 V tomto ohledu je třeba uvést, že jednání Komise bylo po celou dobu uskutečňování projektu v souladu s povinnostmi, jež pro ni vyplývají ze smlouvy.

217 Zadruhé, pokud se jedná o argument GEF vycházející z toho, že Komise v závěrečné auditorské zprávě nepřihlédla k připomínkám k návrhu auditorské zprávy vyžádaným od GEF a obsaženým v dopise p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000, je namístě uvést, že veškeré body vznesené v uvedeném dopise byly předmětem odpovědi ze strany Komise. Komise totiž v dopise ze dne 20. března 2000 uvedla důvody, pro kterémá za to, že připomínky p. Pirenneho nejsou opodstatněné.

218 Komise tak ve svém dopise z 20. března 2000 uvedla důvody, pro které GEF nemůže trvat na následujících tvrzeních uvedených v dopise p. Pirenneho ze dne 31. ledna 2000: zaprvé, že obvinění a tvrzení obsažená v návrhu auditorské zprávy nevyšla najevo ani při auditu, ani v dopise p. Schellinga ze dne 9. července 1999 následujícím po tomto auditu a jsou v rozporu s administrativní a věcnou podporou, kterou Komise projektu věnovala; zadruhé, že datum začátku smlouvy v ní stanovené bylo pouze referenčním datem; zatřetí, že GEF vedla evidenci docházky ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce všeobecných podmínek; začtvrté, že důvody dovolávané Komisí při odmítnutí dodatečné evidence docházky, tedy datum

započetí projektu a čas zaznamenaný na informačního specialistu, nejsou odůvodněny; zapáté, že srovnání provedené auditory v tabulce na straně 4 návrhu auditorské zprávy mezi obratem a výdaji na zaměstnance bylo nesprávné; zašesté, že výpočet odměny p. Goldfingera byl nesprávný. Konečně Komise rovněž jednak vysvětlila důvody, pro které zamítla výdaje týkající se platby za studii Datamonitor (126 871 BEF), cestovních nákladů ve výši 62 750 BEF, nákladů na nákupy v knihkupectvích a nákladů na telefon a internet. Kromě toho Komise vyvrátila závěry GEF směřující k prokázání toho, že Komise schválila veškeré uplatněné výdaje a odsouhlasila jejich využití při uskutečňování projektu.

219 Jak vyplývá z jejího dopisu ze dne 20. března 2000, Komise skutečně vzala v úvahu připomínky p. Pirenneho. Skutečnost, že Komise při vyhotovování závěrečné auditorské zprávy v podstatě zachovala postoj, který přijala v návrhu auditorské zprávy, vůbec neznamená, že tyto připomínky ignorovala, ale pouze to, že po přezkoumání nepovažovala za nezbytné svůj původní postoj změnit.

220 Pokud se jedná, zatřetí, o to, že GEF údajně neměla možnost předložit své připomínky ke zprávě o druhém technickém hodnocení z důvodu, že jí tato zpráva byla sdělena až dne 27. října 2000, je třeba v první řadě konstatovat, že tato zpráva představuje zápis ze setkání auditorů s p. Goldfingerem dne 24. května 2000, setkání, v jehož průběhu p. Goldfinger prezentoval realizaci projektu, a byl v průběhu dvou zasedání uspořádaných za tímto účelem vyzván k zodpovězení otázek.

221 Jak bylo uvedeno v bodech 162 a 163 výše, zdá se, že GEF mohla v průběhu setkání, během nějž došlo k uvedenému technickému hodnocení, zaujmout stanovisko k základním otázkám, jež byly předmětem tohoto hodnocení. GEF ostatně netvrdí, že tomu tak nebylo.

222 Dále je třeba uvést, že závěrečná auditorská zpráva zopakovala většinou zjištění, jež učinili auditoři již v návrhu auditorské zprávy a k nimž GEF stanovisko zaujala. Jediný rozdíl mezi výpočty provedenými v těchto dvou zprávách spočívá v tom, že po druhém technickém hodnocení byl zohledněný počet hodin upraven. K této úpravě došlo na základě druhého technického hodnocení a vyplývá z toho, že Komise snížila počet hodin odhadovaných k provedení druhého a třetího úkolu. I za předpokladu, že by GEF nemohla k tomuto posledně uvedenému bodu zaujmout stanovisku v průběhu druhého technického hodnocení, nepředložila Soudu žádnou skutečnost, jež by mohla prokázat omyl při úpravě.

223 Konečně je třeba konstatovat, že, jak vyplývá z posouzení postupu při tomto technickém hodnocení a jeho výsledku v bodech 159 až 178 výše, části žalobního důvodu vznesené GEF ohledně tohoto hodnocení nejsou opodstatněné.

224 Na posledním místěKomisi nelze vytýkat, že před dokončením závěrečné auditorské zprávy neuspořádala setkání s GEF.

225 GEF dopisem ze dne 21. prosince 2000 požádala Komisi o uspořádání setkání za účelem projednání, zaprvé způsobu stanovení ceny projektu, zadruhé postupu při druhém technickém hodnocení a obsahu zprávy o něm, zatřetí závěrečné auditorské zprávy a způsobu jejího vyhotovení a konečně důvodů, pro které byla GEF přesvědčena o tom, že jednala v souladu se smlouvou, berouc v úvahu rovněž jednání Komise po celou dobu uskutečňování projektu.

226 Tato žádost byla zopakována dopisy ze dne 21. února a 26. července 2001 zaslanými GEF Komisi.

227 Je třeba jednak konstatovat, že žádné ustanovení smlouvy Komisi neukládá konat taková setkání.

228 Kromě toho je pravda, že Komise dopisem ze dne 2. února 2001 informovala GEF jednak o tom, že OLAF zahájil šetření týkající se FIWG, a jednak o tom, že s ní bude dohodnuto setkání za účelem přezkoumání a projednání otázek vyplývajících ze závěrečné auditorské zprávy, jakož i bodů uvedených v dopise GEF ze dne 21. prosince 2000 v rozsahu, v němž budou relevantní pro šetření Komise.

229 Z veškerých výše uvedených důvodů nicméně vyplývá, že jestliže Komise, jak to uvádí, měla k dispozici veškeré poznatky a připomínky sdělené GEF ohledně otázek vznesených ve výše uvedeném dopise, na něž Komise již odpověděla, a GEF mohla, zejména v průběhu druhého technického hodnocení, projednat zjištění auditorů, nebylo setkání nezbytné.

230 GEF dodává, že Komise tím, že informovala GEF o svém postoji ohledně odpracovaných hodin v prosinci 1999, tj. šest měsíců po dokončení projektu a tři měsíce po závěrečné zprávě o technickém hodnocení, nedodržela přiměřenou lhůtu.

231 V tomto ohledu stačí uvést, že, jak již bylo výše konstatováno, Komise má v souladu s článkem 17 všeobecných podmínek právo provést audity během období dvou let po datu poslední dlužné platby Komisí nebo po ukončení smlouvy. Návrh auditorské zprávy, jakož i závěrečná auditorská zpráva, jež byly zaslány GEF dne 21. prosince

1999 a 18. července 2000, přitom spadají přesně do období dvou let stanoveného v článku 17 všeobecných podmínek.

232 Za těchto podmínek nemůže být čtvrtý žalobní důvod přijat.

3. *K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání*

a) Argumenty účastníků řízení

233 GEF se domnívá, že jednání Komise u ní vyvolalo legitimní očekávání ohledně toho, že její způsob uplatňování výdajů a odpracovaných hodin je v souladu se smlouvou, že platby již provedené byly odůvodněny, a že tedy splnila veškeré podmínky vyžadované k tomu, aby obdržela zbylou část požadované platby.

234 Odkazuje v tomto ohledu na předchozí smlouvy uzavřené s Komisí, v rámci nichž uváděla souhrnně počet pracovních dnůvyužitých na projekt, přičemž Komise opakovaně potvrdila, že takový postup je dostačující.

235 V projednávaném případě GEF vyplnila veškeré formuláře požadovaným způsobem, přičemž zejména na jednom z nich uvedla podrobně počet hodin a hodinové náklady.

236 Krom toho všechny výkazy výdajů předložené GEF byly přezkoumány několika službami Komise a Komise nikdy od GEF nepožadovala předložení doplňujících informací ohledně času věnovaného projektu před provedením platby jí dlužné. I když bylo Komisi při předložení prvního a druhého výkazu výdajů zřejmé, že počet odpracovaných hodin bude nebo je překročen, Komise nicméně příslušnou platbu provedla. Konečně, projekt nebyl nikdy předmětem správního řízení o udělení „červené" používaného Komisí u problematických projektů. Během provádění projektu GEF naopak obdržela ze strany Komise k projektu pouze pozitivní připomínky. Je tedy nepochybné, že výslovný souhlasný postoj, který Komise zaujala k provádění projektu, byl předmětem úplného obratu.

237 Komise zpochybňuje argumenty GEF a tvrdí, že jednala zcela v souladu s podmínkami smlouvy.

b) Závěry Soudu

238 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že tento žalobní důvod je neopodstatněný vzhledem k tomu, že v rámci přezkoumání prvního a čtvrtého žalobního důvodu bylo zjištěno, že Komise jednala v souladu s podmínkami smlouvy a zásadami plnění smluvních povinností v dobré víře a řádné správy.

239 Tento závěr nemůže být vyvrácen tím, že Komise v rámci předchozích smluv uzavřených s GEF nepřistoupila ke kontrolám ohledně odpracovaných hodin věnovaných příslušným projektům. Případná shovívavost, již Komise prokázala v rámci těchto smluv, se nemůže v žádném případě dotknout jejího práva přistoupit v projednávaném případě v souladu s ustanoveními smlouvy k ověření, které považuje za nezbytné.

240 Z toho vyplývá, že tento žalobní nemůže být přijat.

4. K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady dodržování práv obhajoby

a) Argumenty účastníků řízení

241 GEF se domnívá, že Komise nerespektovala zásadu dodržování práv obhajoby.

242 Zaprvé vytýká Komisi, že jí sdělila zprávu o druhém technickém hodnocení až dne 27. října 2000, což jí zabránilo včas předložit své připomínky k této zprávě a projednat s Komisí závěry této zprávy, jež jsou kromě toho v rozporu se závěry závěrečné zprávy o technickém hodnocení. Závěrečná auditorská zpráva, jež je z velké části založena na návrhu auditorské zprávy a na zprávě o druhém technickém hodnocení, tedy nepřihlíží k připomínkám GEF týkajícím se této posledně uvedené zprávy ani k připomínkám GEF a p. Pirenneho, obsaženým v dopise ze dne 31. ledna 2000 a týkajícím se návrhu auditorské zprávy. GEF z toho dovozuje, že vzhledem k tomu, že ve hře byly osobní zájmy, měly mít dotčené osoby možnost sdělit své stanovisko před tím, než byla auditorská zpráva definitivně vyhotovena.

243 Zadruhé GEF Komisi vytýká, že s ní neuspořádala setkání před dokončením auditorské zprávy, a to přes její žádosti v tomto ohledu a formální slib Komise takové setkání uspořádat, jenž byl několikrát zopakován. Při jednání GEF upřesnila, že si při uvedeném setkání přála vyřešit problém, jenž vznikl zamítnutím dodatečné evidence docházky Komisí.

244 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů GEF.

b) Závěry Soudu

245 V tomto ohledu stačí konstatovat, že tento žalobní důvod je neopodstatněný vzhledem k tomu, že v rámci přezkoumání čtvrtého žalobního důvodu bylo zjištěno, že Komise neporušila zásadu plnění smluvních povinností v dobré víře, ani zásadu řádné správy (viz body 215 až 219 výše).

246 Tento žalobní důvod tedy nemůže být přijat.

247 Z veškerých výše uvedených úvah vyplývá, že návrh žalobkyně musí být zamítnut.

B – *K vzájemné žalobě Komise*

1. *Argumenty účastníků řízení*

248 Komise na základě čl. 16 odst. 3 všeobecných podmínek požaduje vrácení částky 273 516 eur, jež představuje rozdíl mezi částkami skutečně vyplacenými GEF ve výši

396 000 eur a výdaji schválenými Komisí, které dosahují výše 122 484 eur.

249 GEF se ve své replice omezuje na tvrzení, že vzájemná žaloba podaná Komisí není opodstatněná.

2. *Závěry Soudu*

250 V tomto ohledu stačí konstatovat, že ze spisu vyplývá, že Komise zaplatila GEF celkovou částku 396 000 eur a že, jak vyplývá z výše uvedeného, Komise v návaznosti na finanční audit právem schválila částku 122 484 eur jako výdaje věnované na projekt. Z toho vyplývá, že Komise je na základě čl. 16 odst. 3 všeobecných podmínek oprávněna požadovat od GEF vrácení přeplatku 273 516 eur.

251 Pokud se jedná o požadavek zaplacení úroků, je namístě uvést, že v oznámení o dluhu vydaném vůči GEF Komise upřesnila, že tento dluh je splatný ke dni 31. srpna 2001 a že po tomto datu budou účtovány úroky z prodlení ve výši použité Evropskou centrální bankou na její refinanční operace v eurech v srpnu 2001 zvýšené o 1,5 bodu.

252 Je třeba nicméně konstatovat, že i když smlouva pro určité případy stanoví použití sazby stanovené Evropským měnovým institutem (čl. 5 odst. 3 třetí pododstavec a čl. 16 odst. 1 všeobecných podmínek), pro projednávaný případ není stanovena žádná smluvní sazba.

253 Při neexistenci smluvních úroků a vzhledem k tomu, že smlouva se řídí belgickým právem, je namístě použít článek 1153 belgického občanského zákoníku, podle nějž:

„U závazků, jež jsou omezeny na zaplacení určité částky, spočívá náhrada škody vzniklé v důsledku opožděného plnění vždy pouze v zákonných úrocích, kromě výjimek stanovených zákonem. Tato náhrada škody je splatná, aniž by věřitel musel prokazovat ztrátu. Je splatná ode dne výzvy k zaplacení, vyjma případů, kdy je stanovena splatnost ze zákona [...]“

254 Vzhledem k tomu, že Komise zaslala GEF výzvu, je oprávněna požadovat úroky z prodlení v zákonné belgické výši od 1. září 2001.

255 Je tedy třeba vyhovět vzájemné žalobě Komise. V důsledku toho musí být v souladu s návrhy žalované uloženo GEF zaplatit Komisi částku 273 516 eur, zvýšenou o úroky z prodlení v zákonné roční výši použitelné v Belgii, a to od 1. září 2001 až do úplného zaplacení dluhu.

K nákladům řízení

256 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů řízení ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že GEF byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy Komise.

Z těchto důvodů

SOUD (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba žalobkyně směřující jednak k zaplacení částky 40 693 eur, a jednak k vystavení dobropisu na částku 273 516 eur se zamítá.**

2) **Vzájemné žalobě Komise se vyhovuje, a v důsledku toho se žalobkyni ukládá zaplatit Komisi částku 273 516 eur, zvýšenou o úroky z prodlení v zákonné roční výši použitelné v Belgii, a to od 1. září 2001 až do úplného zaplacení dluhu.**

3) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Vesterdorf Jaeger Mengozzi

Martins Ribeiro Dehousse

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. března 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předseda

B. Vesterdorf

Obsah

Sporná smlouva ..... II - 838

Skutkový základ sporu ..... II - 845

A – První výkaz výdajů za období od 4. července 1997 do 3. ledna 1998 ..... II - 846

B – Druhý výkaz výdajů za období od 4. ledna 1998 do 3. července 1998 ..... II - 847

C – Třetí výkaz výdajů za období od 4. července 1998 do 3. ledna 1999 ..... II - 847

D – Finanční audit ..... II - 848

E – Čtvrtý výkaz výdajů za období od 4. ledna 1999 do 3. července 1999 ..... II - 854

F – Žádost Komise o vrácení: oznámení o dluhu z 11. července 2001 ..... II - 855

Řízení ..... II - 857

Návrhy účastníků řízení ..... II - 858

K pravomoci Soudu ..... II - 860

K věci samé ..... II - 861

A – K návrhu žalobkyně směřujícímu jednak k zaplacení částky 40 693 eur, a jednak k vystavení dobropisu na částku 273 516 eur ..... II - 861

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení smlouvy ..... II - 862

a) Argumenty účastníků řízení ..... II - 862

b) Závěry Soudu ..... II - 870

Úvodní poznámky ..... II - 870

K výdajům na „zaměstnance“ ..... II - 873

– Ke schválení zvýšení odpracovaných hodin a úpravy mzdového tarifu, původně stanovených ve smlouvě, Komisí ..... II - 874

- K prokázání odpracovaných hodin věnovaných projektu ..... II - 880

- K údajným nepřesnostem, jichž se dopustili auditoři, pokud jde o odpracované hodiny a výdaje na zaměstnance uvedené ve zprávě o druhém technickém hodnocení a v závěrečné auditorské zprávě ..... II - 885

K nákladům týkajícím se položek „cestovní a pobytové náklady" a „ostatní náklady" ..... II - 891

- „Cestovní a pobytové náklady" uplatněné ve druhém výkaze výdajů ..... II - 891

- „Ostatní náklady" uplatněné v druhém výkaze výdajů ..... II - 894

- „Ostatní náklady" uplatněné ve třetím výkaze výdajů ..... II - 895

- „Cestovní a pobytové náklady" zamítnuté v dopise o schválení výdajůza čtvrté období ..... II - 896

2. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady plnění smluvních povinností v dobré vířea zásady řádné správy ..... II - 897

a) Argumenty účastníků řízení ..... II - 897

b) Závěry Soudu ..... II - 899

3. K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání ..... II - 903

a) Argumenty účastníků řízení ..... II - 903

b) Závěry Soudu ..... II - 904

4. K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady dodržování práv obhajoby ..... II - 905

a) Argumenty účastníků řízení ..... II - 905

b) Závěry Soudu ..... II - 906

B – K vzájemné žalobě Komise ..... II - 906

1. Argumenty účastníků řízení ..... II - 906

2. Závěry Soudu ..... II - 907

K nákladům řízení ..... II - 908